

postnl
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Weikespad 1
5283 NA Boxtel
Nr. 3 | September 2026
Gestart in 1992

Raud's Music Magazine

**Norbert
Rabanser**
Die Innsbrucker Böhmische

De Breethaler

In het hart van de Noord-Limburgse Peel en Maas ligt het sfeervolle dorp Maasbree. Met een kleine 7.500 inwoners combineert deze gemeenschap een gemoedelijk karakter met een rijk verenigingsleven.

Oorspronkelijk ontstaan in de middeleeuwen en door de eeuwen heen gevormd door invloeden van Gelre tot Frankrijk, staat Maasbree tegenwoordig vooral bekend als een levendig tuinbouwdorp midden in de natuur. Omgeven door prachtige bossen en beken zoals het Asbroek en Dubbroek, is het een plek waar rust en Limburgse gezelligheid hand in hand gaan. Een leuk historisch feitje: om verwarring te voorkomen met de Belgische stad Bree, kreeg het dorp tijdens de Franse tijd officieel de naam 'Maasbree', hoewel het hemelsbreed nog altijd een flink stuk van de Maas afligt.

Juist in dit karakteristieke dorp werd in 1986 de basis gelegd voor een muzikaal boegbeeld: Blaaskapel De Breethaler. Wat begon als een enthousiast initiatief van jonge fanfaremuzikanten, is veertig jaar later uitgegroeid tot een kapel met een geheel eigen, herkenbare sound. Ter gelegenheid van hun aanstaande 40-jarig jubileum in oktober 2026, doken we dieper in de geschiedenis, de muzikale filosofie en de unieke dynamiek van de club.

Dit jubileuminterview is tot stand gekomen in samenwerking met drie dragende krachten van de vereniging, die elk hun eigen muzikale en organisatorische hart in de kapel leggen. Kapelleider, trompettist en flügelhoornist Dennis Leijsten bouwt met precisie en gevoel aan de unieke 'Breethaler-klank', terwijl bestuurslid en klarinettiste Toos Leijsten, en niet te vergeten moeder van kapelleider Dennis, vanaf de vroege jaren de cultuur en de trouwe aanhang van de kapel heeft zien bloeien. Voorzitter en flügelhoornist Sylvia Wessels vormt de organisatorische motor die er samen met haar medemuzikanten voor zorgt dat de vereniging klaar is voor de toekomst. Samen nemen zij ons mee op een reis vol discipline, humor, de zoektocht naar de perfecte polka en de onmisbare 'schwung' die De Breethaler zo uniek maakt. Dit is een openhartig gesprek over de kracht van livemuziek, verjonging en pure Limburgse passie.

Kunnen jullie in vogelvlucht vertellen hoe de oorsprong en de geschiedenis van jullie kapel eruitzien?

Toos: "Blaaskapel De Breethaler is in 1986 ontstaan vanuit Fanfare St. Aldegondis in Maasbree. Vanuit de prinselijke hofkapel, die alleen tijdens de carnavalsperiode actief was, ontstond in 1986 de 'Britse Blaaskapel': een groep enthousiaste, jonge muzikanten die naast de populaire stemmings- en blaasmuziek ook de Böhmische en Egerländerklanken wilden laten horen. Later werd de naam van de kapel gewijzigd in De Breethaler en groeide deze uit tot een kapel met een herkenbare sound en een trouwe achterban. Door de jaren heen hebben we veel mooie optredens mogen verzorgen: van lokale feesten en Frühschoppens tot festivals en bijzondere concerten. De kracht van De Breethaler zit daarbij niet alleen in de muziek, maar ook in de onderlinge band van muzikanten en aanhang, de betrokkenheid en het plezier waarmee we al bijna veertig jaar

De Britse Blaaskapel in 1994

samen op het podium staan. Dirigenten die De Breethaler door de jaren heen hebben gevormd tot waar we nu staan zijn Hay Poullissen en Paul Daemen momenteel is Dennis Leijsten onze kapelleider."

Veel kapellen streven naar de perfecte Ernst Mosch-sound. In hoeverre probeert jullie kapel die sound te kopiëren, of zoeken jullie juist naar een eigen kleur binnen het genre?

Dennis: "De Ernst Mosch-sound is voor ons een belangrijke inspiratiebron. Die warmte, rondheid en natuurlijke schwung, vormen een prachtige standaard binnen het genre. Tegelijk willen we geen kopie zijn. We zoeken naar een eigen kleur: de Breethaler-klank. Dat betekent dat we veel aandacht hebben voor balans, frasering, timing en het karakter van elk stuk, maar ook ruimte laten voor de persoonlijkheid van onze muzikanten. Juist daardoor blijft de muziek levend en oprecht. Tevens spelen we ook steeds vaker muziek van Eine kleine Dorfmusik en andere kapellen en sounds, zoals Klostermanns Musikanten, Scherzachtaler, Lucas Bruckmeyer, Tschecharanka etc."

Welke criteria hanteren jullie bij het selecteren van nieuwe stukken? Moet het technisch uitdagend zijn, of moet het vooral het publiek direct in de ziel raken?

Dennis: "Bij het kiezen van nieuw repertoire kijken we naar meerdere dingen. Een stuk moet muzikaal aanspreken, het arrangement moet passen bij onze bezetting en het moet iets oproepen bij het publiek. Technische uitdaging is mooi, maar nooit een doel op zich. Een eenvoudige melodie die recht het hart raakt, kan soms meer doen dan een ingewikkelde compositie. We zoeken daarom naar een mix: herkenbare publieksfavorieten, verfijnde luisterstukken, solistische werken en repertoire dat ons als kapel blijft prikkelen, en waarmee we voor het publiek een afwisselend programma kunnen brengen. Zang is voor ons een belangrijk onderdeel in ons programma. Vanaf 2006 hebben we altijd een zangduo gehad, wat zorgt voor extra beleving en een aantrekkelijke afwisseling voor het publiek."

De interactie tussen de bugels, trompetten en de begeleiding, bestaande uit bas, slagwerk en trombones is cruciaal. Hoe traint

muzikaal leider Dennis Leijsten die specifieke 'schwung' en timing die zo typerend zijn voor deze muziek?

Sylvia: "Dennis werkt heel precies aan timing, articulatie (de puntjes en de streepjes) en onderlinge balans. De schwung ontstaat niet door sterker of sneller te spelen, maar door samen te ademen, dezelfde richting in een frase te voelen en de begeleiding te laten aansluiten op de melodie. Tijdens repetities met Dennis wordt veel ingezoomd op details: waar ligt de nadruk, hoe kort of breed spelen we een noot, en hoe geven bas, slagwerk en trombones de melodiegroepen het juiste fundament?"

Blaasmuziek wordt weleens geassocieerd met 'sterk spelen', maar de kracht zit in de nuance. Hoeveel tijd besteden jullie aan het perfectioneren van de piano-passages?

Dennis: "Aan zachte passages besteden we veel aandacht. Juist daar hoor je of een kapel echt naar elkaar luistert. Piano spelen betekent niet alleen zacht spelen, maar ook warm, gedragen en met spanning in de toon. We oefenen op balans, intonatie en ademsteun, zodat de muziek ook in de kleine dynamiek blijft spreken. De mooiste momenten ontstaan vaak wanneer het publiek bijna vanzelf stiller wordt. Daarbij blijft het altijd een uitdaging om de dynamiek niet onder te laten sneeuwen door enthousiasme. Dat is zeker een valkuil tijdens optredens waarbij het publiek enthousiast is en de muzikanten zich mee laten slepen. Dat is dan weer een verbeterpunt voor de volgende keer. Waarbij we ook wel de stelling hebben, dat we geen professioneel orkest zijn met beroepsmuzikanten en we plezier erg belangrijk vinden."

Binnen een kapel kunnen er sterke solisten zijn. Hoe zorgen jullie ervoor dat

individueel talent de groepssound versterkt in plaats van domineert?

Sylvia: "Sterke solisten zijn een rijkdom voor de kapel, zolang ze het geheel versterken. We proberen solo's altijd vanuit het karakter van het stuk te benaderen. De solist mag stralen, maar de begeleiding moet dragen en kleuren, en niet de solist wegblazen. Andersom luistert de solist naar de kapel, zodat het geen losstaand moment wordt maar onderdeel van het totale verhaal. Dat vraagt vertrouwen, muzikaliteit en vooral veel samenspel en oefenen op repetities. Verder zorgt Dennis samen met de muziekcommissie altijd voor een goede balans. Solistische nummers geven afwisseling in het programma en kunnen individuele muzikanten ook uitdaging geven en motiveren. Vaak gaat het over de solist, maar de begeleiding is dan net zo belangrijk en soms moeilijker dan de solopartij. De rode draad blijft echter: de kracht van de groep tot uiting te brengen en geen programmering te maken waarin solistische werken of technische hoogstandjes de boventoon voeren."

Een goede polka kan vrolijk klinken maar ook een melancholische ondertoon hebben. Hoe brengen jullie die gelaagdheid over op het publiek?

Dennis: "Een goede polka heeft vaak meerdere lagen. Aan de buitenkant hoor je vrolijkheid en energie, maar daaronder kan ook weemoed, warmte of zelfs ontroering zitten. We proberen die gelaagdheid over te brengen door niet alleen ritmisch strak te spelen, maar ook aandacht te geven aan de zanglijn van de melodie. Kleine vertragingen, dynamiek en frasering maken dat een polka niet alleen aanstekelijk is, maar ook iets vertelt. Daarbij hebben we een presentator die altijd de betekenis van de stukken uitzoekt,

zodat we ook tekstueel begrijpen wat we spelen en dus overbrengen."

Hoe zorgen jullie ervoor dat deze traditionele muziekvorm aantrekkelijk blijft voor jongere muzikanten zonder de kernwaarden te verliezen?

Sylvia: "Jonge muzikanten raken enthousiast wanneer ze merken hoeveel vakmanschap en plezier er in deze muziek zit. We willen laten zien dat traditionele blaasmuziek niet ouderwets hoeft te zijn, maar juist springlevend is. Dat doen we door kwaliteit na te streven, jonge spelers serieus te nemen en repertoire te kiezen dat zowel herkenbaar als uitdagend is. De kernwaarden blijven: samen spelen, luisteren, discipline, gezelligheid en respect voor de stijl. Daarnaast proberen we te verbinden door gezamenlijke activiteiten of uitstapjes, zoals naar het Egerländer Festival in Keulen gaan."

Een kapel 'staat' ergens voor. Hoe belangrijk is de visuele presentatie (outfit, opstelling, interactie met het publiek) voor de totale beleving van de muziek?

Toos: "De totale beleving begint niet pas bij de eerste noot. Outfit, opstelling, uitstraling en contact met het publiek horen er allemaal bij. We willen verzorgd en toegankelijk overkomen, zonder dat het 'gemaakt' wordt. Een kapel moet warmte uitstralen. Als muzikanten plezier hebben, elkaar aankijken en contact maken met de zaal, voelt het publiek dat meteen. De visuele presentatie ondersteunt dus de muziek en versterkt de sfeer."

Kijken jullie over de grens? Zijn er optredens buiten Nederland?

Sylvia: "We kijken zeker over de grens, omdat deze muziek internationaal leeft. Contacten ontstaan vaak via festivals, collega-kapellen,

muzikale vriendschappen of mensen die ons eerder hebben gehoord. Optredens buiten Nederland geven extra inspiratie: je merkt hoe sterk de traditie in andere landen beleefd wordt en je neemt altijd iets mee terug naar je eigen kapel. Vorig jaar zijn we in Kröv (Duitsland) geweest en mochten we een middagoptreden verzorgen. Dit jaar staan we op de vrijdagavond op het hoofdpodium, wat we supertof vinden in ons jubileumjaar. In april van dit jaar hebben we bijvoorbeeld ook in Kessenich gespeeld, altijd een mooi festival. Onze muzikanten bezoeken vaker festivals in Oostenrijk, Tsjechië, België en Duitsland. Verder zetten we er vanuit het bestuur en de muziekcommissie ook bewust op in om de komende jaren wat meer optredens in Duitsland te gaan doen.”

Bestaat er zoiets als ‘moderne’ Böhmische muziek? Staan jullie open voor crossovers of houden jullie vast aan de ‘gouden standaard’ van de jaren ‘50, ‘60 en ‘70?

Dennis: “Er bestaat zeker moderne Böhmische muziek. Nieuwe componisten bouwen voort op de traditie, maar gebruiken soms frissere harmonieën, andere vormen of een eigentijdse energie. Wij staan daar zeker voor open, zolang de kern van de stijl overeind blijft: melodie, warmte, timing en een natuurlijke klank. Een crossover is zeker welkom. Ook voor onze jongere leden is het belangrijk om mee te gaan met de tijd en vernieuwing in te brengen. Denk aan composities van Markus Pötschacher, Radek Růžička, Jörg Bollin, Johann Bauer etc.”

Wat is momenteel een ‘lastige’ compositie voor jullie kapel om te spelen? Waarom is juist dat werk zo’n enorme uitdaging?

Dennis: “Een uitdagend werk waar we nu mee aan de slag zijn, is Im weissen Brauhaus. Overigens zien we het niet als lastig, maar als een mooie uitdaging om dit goed te spelen. Het is aangedragen door onze trompettist Koen met de enthousiaste mededeling: ‘Die gaan we zeker spelen!’”

Hoe zien jullie de populariteit van de blaasmuziek over vijf jaar? Is het een markt die krimpt, of zien jullie een herwaardering voor ambachtelijke livemuziek?

Toos: “Wij zien juist kansen voor blaasmuziek. Natuurlijk verandert het culturele landschap, en is de aandacht van het publiek niet vanzelfsprekend. Maar er is ook een herwaardering voor echte livemuziek: ambacht en muziek die mensen samenbrengt. Een goede kapel speelt niet alleen noten, maar maakt sfeer. Als we blijven investeren in kwaliteit, presentatie en jonge

muzikanten, geloven wij dat deze muziek over vijf jaar nog steeds een duidelijke plek heeft. We hopen ook dat de verjonging zich zowel in de muzikanten als in het publiek doorzet, zoals je bijvoorbeeld ziet op het Egerländer Festival in Keulen of in Oostenrijk bij het blaaskapellenfestival Blechlawine of Woodstock der Blasmusik. De jongere generatie blaasmuziek liefhebbers weet ondertussen wel steeds beter de weg naar dit soort buitenlandse festivals te vinden, en hopelijk in de nabije toekomst ook steeds beter naar lokale en regionale festivals en blaaskapellentreffens. We zijn altijd dankbaar voor ons publiek en de trouwe liefhebbers die je overal weer tegenkomt. Want zonder publiek is er geen muziek.”

Wat heeft het spelen van deze specifieke stijl jullie geleerd over discipline en emotie?

Dennis: “Voor ons als kapel in zijn geheel leert deze stijl dat discipline en emotie elkaar niet in de weg zitten, maar elkaar juist versterken.

Je moet precies spelen, goed luisteren, tellen, doseren en de stijl respecteren. Pas wanneer die basis klopt, ontstaat de vrijheid om echt gevoel in de muziek te leggen. Böhmische muziek lijkt soms eenvoudig, maar vraagt enorm veel beheersing. En juist daardoor kan ze zo direct binnenkomen. Dan komt er ook ruimte voor vrijbuiters zoals Thei (trompet) en Roel (bassist), die beiden ook enorme liefhebbers zijn van jazz- en bigbandmuziek, om af en toe iets te spelen wat niet op papier terug te vinden is en een tweede keer niet te herhalen valt.

Daarbij kun je de emotie tijdens optredens vooral ook aflezen aan onze drummer Roel, die ook zonder bladmuziek het orkest op sleeptouw kan nemen. Hij geniet zichtbaar en dit plezier werkt aanstekelijk voor de hele kapel.”

Als alles mogelijk was (locatie, solist, publiek), hoe zou het perfecte concert van jullie kapel er dan uitzien?

Sylvia: “Het perfecte concert voor De Breethaler is een concert waarin we bereiken dat er verbinding ontstaat: tussen muzikanten onderling en tussen kapel en publiek. Een mooie quote van tuba-speler Ger Hoezen luidt: ‘In een sfeervol aangeklede zaal (met een geschilderde achtergrond met bergachtig tafereel en een zaal gevuld met feestelijk beklede banken en tafels), met enthousiast publiek van gemengde leeftijd en een goed orkest waar het plezier vanaf straalt, zonder veel lastige solo’s hier ontbreekt de essentie...! Want het gaat om het totaalplaatje.’”

Zaterdag 24 oktober 2026 vieren jullie het 40-jarig jubileum. Hoe doen jullie dat?

Toos: “Dat willen we doen op een manier die past bij De Breethaler: muzikaal, feestelijk en samen met iedereen die ons een warm hart toedraagt. Het programma zal bestaan uit een gevarieerd luisterconcert, waarbij een drietal kapellen het podium betreedt. We beginnen zelf met een uur blaasmuziek, daarna volgt Blaaskracht uit Nederweert-Eind en als laatste zal Die Original Maaskapelle uit Wessum de avond afsluiten. De locatie is MFA ‘Hoes van Bree’, Kennedyplein 5 in Maasbree, en de aanvang is om 19.00 uur. De zaal is vanaf 18.30 uur open. Meer informatie is te vinden op de flyer op onze Facebookpagina.

We willen er een prachtige avond van maken waarop verleden, heden en toekomst van de kapel samenkomen, en we hopen vele bekende maar ook nieuwe gezichten te zien.”

Jullie zangduo geeft de kapel een gezicht en maakt direct contact met het publiek. Hoe selecteren jullie de stukken waarin de zang de hoofdrol krijgt? Welk soort composities heeft de voorkeur?

Dennis: “Ons zangduo Helie en Peter geeft de kapel extra kleur en maakt direct contact met het publiek. Bij het kiezen van zangstukken letten we op tekst, melodie, sfeer en herkenbaarheid. Daarnaast kijken we uiteraard naar de techniek van tweestemmig zingen en toonhoogtes die moeten passen. Hierin hebben de muziekcommissie en ik een belangrijke rol. Zang moet niet zomaar worden toegevoegd, maar echt iets extra’s brengen. We kiezen graag composities waarin warmte, humor of emotie zit en waarin het zangduo de verbinding met de zaal kan maken. Daardoor krijgt het optreden een persoonlijker gezicht.”

De ene keer staan jullie op een blaaskapellenfestival of een Frühschoppen, en de andere keer blazen jullie het dak eraf in een megatent tijdens een schuttersfeest of oktoberfeest. Hoe schakelen de muzikanten tussen die dynamieken? Vraagt een feesttent om een heel andere speelstijl en sound dan een luisterpubliek in een schouwburg of theater?

Sylvia: “Elke setting vraagt een andere energie. Bij een luisterpubliek spelen we vaak verfijnder en letten we nog meer op dynamiek en detail. In een feesttent mag het directer, steviger en uitbundiger zijn, zonder de muzikale kwaliteit los te laten. De kunst is om de sfeer goed aan te voelen. Dezelfde kapel moet kunnen fluisteren in een theater en feest kunnen maken in een megatent. Dat schakelen maakt het juist leuk, maar vraagt in de voorbereiding wel extra aandacht bij de samenstelling van het programma dat gespeeld gaat worden.”

Als we vooruitkijken naar de komende jaren: wat staat er na dit mooie jubileumjaar nog op de bucketlist van De Breethaler? Zijn er specifieke dromen?

Sylvia: “Na het jubileumjaar willen we vooral blijven bouwen aan de toekomst van De Breethaler, zeker met onze nieuwe (jonge) leden. Dromen zijn er genoeg: mooie festivals, bijzondere samenwerkingen, nieuwe muziek, misschien een opname of een optreden op een locatie waar we nog nooit hebben gestaan. Maar bovenaan staat dat we als groep gezond, enthousiast en muzikaal ambitieus blijven en het kunnen doorgeven aan een nieuwe generatie.

Als de onderlinge klik goed blijft, komt de rest vaak vanzelf.”

Wat kunnen jullie vertellen over de onderlinge sfeer tussen de muzikanten van De Breethaler?

Sylvia: “De sfeer binnen De Breethaler, maar ook met de ‘aanhanger’, vinden we

ALLES VOOR DE BLAASMUZIEK

EEN OVERWELDIGEND ASSORTIMENT VAN GERENOMMEERDE MERKEN
Groot reparatie-atelier en slagwerk- en koperblaasinstrumenten uit eigen fabriek.

ADAMS ITTERVOORT
Aziëstraat 17-19
6014 DA Ittervoort
info@adams.nl
+31 (0) 475 56 07 00

OPENINGSTIJDEN	
Maandag	9:00 - 18:00
Dinsdag	9:00 - 18:00
Woensdag	9:00 - 18:00
Donderdag	9:00 - 18:00
Vrijdag	9:00 - 18:00
Zaterdag*	9:00 - 17:00
Zondag	gesloten

*Reparatie-afdeling tot 16.00 uur

ADAMS MUSIC CENTRE
ADAMS-MUSIC.COM

heel erg belangrijk. Natuurlijk wordt er serieus gewerkt tijdens repetities, maar er is ook volop ruimte voor humor (live, maar ook via de groepsapp), betrokkenheid en kameraadschap. We zijn blij dat we nu in een mooie, opbouwende fase zitten met behoorlijk wat nieuwe muzikanten. De flügelhoornsectie is vanaf begin dit jaar uitgebreid met maar liefst drie nieuwe spelers, waarvan Jens met zijn 16 jaar onze jongste is. De trombonesectie is weer aangevuld tot een trio. Tevens hebben we een herintredende bassist. Eerst speelde Roel bij De Breethaler op trombone, maar hij heeft op de bes-bas zijn passie herontdekt. Samen met maatje William op es-bas hebben ze zichzelf gebombardeerd tot de onmisbare motor van de kapel. Na de repetitie nemen we de tijd om samen wat te drinken en te kletsen, en dat doen we ook na optredens. Waar mogelijk maken we er een weekendje van met de aanhang om de onderlinge band te versterken en te voeden. Verder draagt iedereen zijn of haar steentje bij. Zo hebben we een driekoppig bestuur, een muziekcommissie, een Google-team, een archiefcommissie, het ROEKOE-team voor het uitstapje naar Keulen, de klerewijvencommissie, de oktoberpass-commissie en de picknickcommissie. Verder is er door onze nieuwe, jongere aanwas een commissie in oprichting genaamd: ‘Laten we spontaan een terrasje pakken of de kroeg induiken.’”

Beste Breethaler-muzikanten: stel dat we de klok veertig jaar vooruit zetten naar de tachtigste verjaardag van De Breethaler. Wat hopen jullie dat de jonge generatie muzikanten in Maasbree dán nog steeds overneemt van de cultuur, de vriendschap en de springlevendheid die jullie nu met elkaar hebben neergezet?

Dennis: “Als De Breethaler over veertig jaar de tachtigste verjaardag viert, dan zal de bezetting en het repertoire misschien veranderd zijn. Waarschijnlijk repeteren we dan met behulp van slimme technologie en AI. Maar we hopen dat (jonge) muzikanten dan nog steeds voelen waar het bij onze kapel om draait: muziek maken met hart en ziel, respect hebben voor de traditie maar ook openstaan voor vernieuwing. En natuurlijk de liefde voor Böhmische en Egerländer blaasmuziek blijven doorgeven aan volgende generaties. Boven alles hopen we dat ze samen plezier beleven en trots zijn om bij deze club te mogen spelen.”

Bij wie kan men terecht voor meer info over De Breethaler?

Sylvia: “Voor meer informatie over De Breethaler kan men terecht bij Harald Janssen, onze secretaris. E-mail: info@breethaler.nl.”

Website: **www.breethaler.nl**

Facebook via blaaskapeldebreethaler

*Van mijnwerkerszoon tot trouwe fan in de eerste rij:
de levenslange Egerländerpassie van...*

Math Meisters

Voor sommigen is muziek een hobby, maar voor Math Meisters uit het Limburgse Landgraaf is de Egerländermuziek een levensader. Wat ooit begon met een vader die troost vond in de vrolijke klanken van Ernst Mosch na een zwaar mijnongeluk, groeide uit tot een diepe, levenslange passie. Math is inmiddels een verzamelaar van formaat met honderden cd's, lp's, singles en unieke memorabilia. Nog indrukwekkender is zijn concertteller: hij zag grootmeester Ernst Hutter maar liefst 104 keer live en werd door de jaren heen een bekend gezicht én een goede vriend van de muzikanten. Hij reist de concertzalen af met op maat gemaakte Hollandse klompen als persoonlijk cadeau, en staat inmiddels zelf op het podium om het verhaal achter deze unieke muziekstijl over te dragen aan het publiek.

In dit openhartige interview deelt Math zijn meest dierbare herinneringen, werpt hij een blik op de toekomst onder de nieuwe leider Alexander Wurz, en legt hij uit waarom deze vorm van blaaskapellenmuziek een hoogstaande en diep emotionele kunstvorm is, die je recht in het hart raakt.

Kortom, een interview met één van Nederlands meest toegewijde superfans!

Hoe en wanneer ben je voor het eerst in aanraking gekomen met de muziek van Ernst Mosch und seine Original Egerländer Musikanten? Was er een specifiek moment of een bepaalde lp die de doorslag gaf? Heb je ooit een concert van Ernst Mosch bezocht?

"Ik ben als kleine jongen door mijn vader in contact gekomen met de muziek van Ernst Mosch. Hij was mijnwerker en hield van Ernst Mosch en mijn moeder van Slavko Avsenik. Door een zwaar mijnongeluk had mijn vader vaak pijn, maar als de muziek van Ernst Mosch te horen was, dan werd mijn vader

opgewekt en vrolijk. Hij kocht eind jaren zestig een platenspeler en ik kocht van mijn zakcentjes de lp: Ein Klang begeistert die Welt. Mijn eerste bezoek, van in totaal vier live optredens, was op 29 november 1981 in de Rodahal in Kerkrade. Ik was toen diep onder de indruk van de manier en uitstraling van Ernst Mosch op zijn orkest, maar ook op het publiek. Zelden heb ik meegemaakt dat zoveel mensen zo stil kunnen zijn."

Waardoor transformeerde het luisteren naar deze muziek van een gewone hobby in een diepe, levenslange passie? Je bent immers niet 'zomaar' een fan!

"Mede door mijn beroep, 35 jaren als beroeps brandweerman, maar ook privé, heb ik in mijn leven diverse ingrijpende gebeurtenissen meegemaakt, en steeds zocht en vond ik mijn toevlucht in de muziek van Ernst Mosch. Zijn teksten en klanken maken nog steeds een diepe indruk op mij. Dat geldt zeker ook voor Ernst Hutter; met hem heb ik al meer dan 25 jaar persoonlijk contact. Toen ik op latere leeftijd begon met deze muziek te spelen, werd het allemaal nog intenser. Tijdens de Egerländer Sommer Akademie, waaraan ik driemaal heb deelgenomen, heb ik zelfs privéles van Ernst Hutter gehad, een zeer emotioneel moment om nooit te vergeten."

Je bent waarschijnlijk ook een fervent verzamelaar. Hoeveel lp's, cd's en dvd's bezit je inmiddels, en wat is het absolute kroonjuweel in je collectie?

"Mijn collectie bestaat uit: 235 lp's, 157 mc's, 164 singels, 123 cd's, 51 demo cd's, daarnaast diverse dvd's, posters en programmaboekjes, maar vooral diverse persoonlijke memorabilia van Ernst Mosch. Daarnaast heb ik 620 Mosch-partijen voor de bariton die ik bespeel."

Ernst Mosch stond bekend om zijn absolute drang naar perfectie en de typisch klinkende arrangementen. Wat is volgens jou het geheime ingrediënt dat zijn sound zo uniek en herkenbaar maakt?

"Er zijn meerdere bijzonderheden te noemen, ten eerste: Ernst Mosch is opgegroeid met deze muziek. Ten tweede de meeste van zijn muzikanten waren, net zoals Ernst Mosch

zelf, jazzmuzikanten die een bepaalde swing beheersen. Alleen muzikanten met het hart voor deze muziek zocht hij uit. De specifieke speelwijze die kenmerkend is voor zijn stijl, en... de absolute eigenwijsheid van Ernst Mosch hoe een muziekstuk moest klinken."

Als je moet kiezen: wat is jouw absolute top drie van Egerländernummers en waarom raken juist deze stukken jou zo diep?

"Boven alles staat voor mij: Der Böhmische Wind; bijzonder vanwege de inhoud van de tekst. Door Ernst Mosch zelf geschreven, gewenst en gespeeld tijdens zijn uitvaart. De legato-melodieën creëren een diepe rust; de door de wind gesymboliseerde chromatiek van de lage klarinetten is uniek in het werk van Ernst Mosch. De laatste maten zijn voor mij een blik in de eeuwigheid. Als tweede: Sommernacht in Prag. Dit nummer heb ik mogen spelen met Andreas, een muzikant van Ernst Mosch en mijn beste vriend Wim, die kort na dit moment is overleden. Als derde: Kleine Milenka, een bravoure-polka die door insiders als paradestuk wordt betiteld. Dit werk is recent door het orkest Blech Mich op geweldige wijze uitgevoerd tijdens het programma Musik und Geschichten von Ernst Mosch."

Böhmische blaasmuziek roept vaak diepe emoties op, van melancholie tot grote vrolijkheid. Hoe reageert jouw gezin en directe omgeving op deze passie. Delen zij de liefde voor jouw passie?

"Ik heb het geluk dat mijn gezin volledig achter mijn passie staat. Ik heb vier maal Ernst Mosch live mogen zien. Ernst Hutter heb ik 104 maal live gezien, en Alexander Wurz vijf maal. Zonder een partner die achter me staat was dit nooit mogelijk geweest."

Luister je thuis (bijna) dagelijks naar de Egerländerklanken, of bewaar je het bewust voor speciale momenten?

"Beide. Bewust luisteren, dan ga ik op mijn zolderkamer zitten en luister en speel de muziek. Te midden van alle memorabilia kan ik me dan volledig afsluiten van mijn omgeving. Als we bezoek hebben dan speelt er diverse muziek zoals Egerländer, Böhmisch, Mährisch en Oberkrainer."

Hoe bereid je je voor op een live-concert van de Egerländer Musikanten?

"Als een concert gepland wordt, dan probeer ik zo snel mogelijk de kaartjes te kopen om in de eerste rij te zitten. Mijn vrouw Ellen plant dan de eventuele overnachtingen. Soms heb ik van tevoren contact met enkele muzikanten, bijvoorbeeld door elkaar's middags te treffen bij een kop koffie, of het bijwonen van de soundcheck. Ik heb altijd een lichte spanning voor het concert."

Wat doet een liveoptreden met je, vergeleken met het luisteren naar een studioalbum? Wat voel je als die eerste tonen van de openingsmars door de zaal klinken?

"Doordat ik meestal in de eerste rij zit, kan ik de emoties bij de muzikanten zien, zoals

spanning en concentratie. Als je het programma vaker hoort, dan hoor en zie je kleine verschillen. Dat is niet mogelijk bij een studio-opname, wat eigenlijk een momentopname is. Door verschil in de bezettingen bij meerdere optredens zie en hoor je ook verschillen."

Toen Ernst Mosch in 1999 overleed, hield de blaasmusiekwereld zijn adem in. Hoe heb jij destijds de overgang naar Ernst Hutter ervaren? Heeft hij de erfenis goed beheerd?

"Toen Ernst Mosch stierf, was dat natuurlijk schrikken. Kort daarna stierf mijn vader, die me bij deze muziek heeft gebracht. Ik was toen echt aangeslagen. Blij was ik toen ik hoorde dat Ernst Hutter verder ging met het orkest. Ook werd in die tijd mijn contact met de dochter van Ernst Mosch, Ellen Mosch intensiever. Mijn vrouw en ik bezochten vaak het Mosch-Musikverlag in Germaringen. Ernst Hutter heeft die Egerländer Musikanten – Das Original op een voor mij bijzonder goede manier beheerd. Door mijn vriendschap met Ernst Hutter heb ik vaak met hem over de gemaakte keuzes kunnen praten. Ik weet dat Ernst Hutter met veel respect aan zijn voorganger heeft gedacht, maar hij heeft ook zijn eigen ideeën ingebracht."

Ernst Hutter heeft het orkest vijftientig jaar geleid en de sound gemoderniseerd zonder de traditie te verliezen. Wat is volgens jou Hutters grootste verdienste geweest voor de Egerländer Musikanten?

Math samen met zijn vrouw Ellen

Math en Ellen samen met zangduo Katharina Praher en Nick Loris

“Ernst Hutter heeft de traditionele stukken in ere gehouden, en nieuwe stukken in een passende, maar enigszins vernieuwende stijl geschreven en uitgevoerd. Ook Ernst Hutter, van origine jazz-muzikant, heeft veel muzikanten met een bigband of jazz achtergrond in zijn orkest. Maar ook tijdig jonge mensen ingepast, die deze muziek vanuit hun hart spelen.”

We zitten nu in het tijdperk van Alexander Wurz, die na een mooie overdracht het roer stevig in handen heeft. Hoe heb jij deze meest recente wisseling

Math samen met Ernst Hutter

van de wacht beleefd?

“Ik mag zeggen dat het een indrukwekkende overgang is geweest. De overdracht in Circus Krone in München was emotioneel en indrukwekkend. Alexander brengt deze muziek met meer power en veel stukken worden sneller gespeeld. Ook heeft hij al diverse nummers aangepast zoals bijvoorbeeld: der Böhmsche Wind die hij vijfstemmig a capella zingt.”

Alexander Wurz is een virtuoos op meerdere fronten. Merk je dat zijn specifieke achtergrond een nieuwe dynamiek aan het orkest geeft?

“Vooral door zijn power en de wijze van dirigeren. Ik verwacht dat hij op de festivals, zoals het Egerländer Festival en Woodstock der Blasmusik, het jongere publiek totaal gaat verrassen. Zelf is hij een geweldige tenorhoornspeler, die nog met Die Kleine Egerländer Bezetting (DKEB) optreedt. Het duo Alexander Wurz-Michael Müller (tenorhoorn-bariton) is wat mij betreft het beste wat je kunt aantreffen in deze muziek.”

Als je de drie iconen moet typeren: wat is voor jou het grootste verschil in uitstraling en directiestijl tussen Ernst Mosch, Ernst Hutter en Alexander Wurz?

“Ernst Hutter is de meest filosofische van de drie; hij denkt over alles goed en lang na, voordat hij een besluit neemt. Ernst Hutter is ingetogen en dirigeert bepaalde passages, want hij speelde zelf ook mee. Alexander is natuurlijk jong, maar je voelt dat hij over alles controle wil hebben. Ernst Mosch heeft het allemaal in een andere tijd ontwikkeld. Als je naar de muziek in de eerste jaren luistert, en vergelijkt met zijn muziek in de jaren negentig, dan is er veel verschil waarneembaar. Ontwikkeling van de geluids- en opname-techniek heeft daaraan zeker bijgedragen. Ook niet te vergeten zijn de sociale media, waardoor je bijna dagelijks op de hoogte bent. Dit was in de tijd van Ernst Mosch totaal onbekend.”

Je bent niet zomaar een liefhebber; je maakt ook persoonlijke cadeaus om tijdens concerten aan de muzikale leider te overhandigen. Hoe is dat idee ooit begonnen?

“Het is begonnen tijdens een fantreffen in Wilhelmsdorf, daar heb ik met mijn vriend Wim aan Ernst Hutter klompen geschonken voor zijn 50e verjaardag. Toen de Egerländer Musikanten-Das Original voor het eerst naar de Rodahal in Kerkrade kwamen had ik het idee om Edi Graf te verrassen met klompen. Tijdens de concerten in Nederland heeft Edi op het einde van het concert altijd de klompen aan. Vorig jaar heeft Edi mij gevraagd om namens de fans Ernst Hutter tijdens het afscheidsconcert in Tilburg te bedanken. En dit jaar had Edi het idee om Alexander, die dus voor het eerst in Nederland als leider van de Egerländer Musikanten optrad, ook te verrassen met klompen.”

Kun je ons meenemen in dat proces? Wat voor cadeaus maak je precies?

“Ik maak zelf geen cadeaus, maar als er een bijzonder moment is dan zoek ik naar iets origineels. Aangezien ik door de meeste muzikanten als ‘Holländer’ werd aangesproken heb ik ze uitgelegd dat ik een ‘Niederländer’ ben. Dan is de link naar iets traditioneels natuurlijk snel gemaakt. En klompen is daar een voorbeeld van. En is ook persoonlijk.”

Wat is het meest bijzondere of emotionele moment dat je hebt meegemaakt tijdens het overhandigen van zo’n cadeau? Hoe reageerden Ernst Hutter of Alexander Wurz?

“Er is altijd dankbaar en vriendelijk gereageerd. Mijn mooiste momenten heb ik niet beleefd tijdens het geven van een cadeau, maar onverwacht en vooral als het persoonlijk was. Die momenten hou ik graag voor mezelf, als herinnering, maar ook als waardering. Ik ben in het bezit van hele mooie

persoonlijke bezittingen van Ernst Mosch en Ernst Hutter. Dat is voor mij het meest bijzondere.”

Je bent niet alleen een trouwe supporter in de zaal, maar je verzorgt ook de ‘tussendoor’ aankondigingen en presentatie tijdens de concerten van bijvoorbeeld de formatie Blech Mich. Hoe bereid je je daarop voor? Schrijf je vooraf een strak script per nummer, of laat je veel ruimte over voor spontane improvisatie en interactie met de zaal?

“Het project Geschichten und Musik von Ernst Mosch, samen met Blech Mich, is een hele mooie samenwerking geworden tussen mensen die deze muziek in het hart hebben. Ik heb een draaiboekje geschreven (voor de techniek) en we hebben samen tien korte verhalen (van geboorte tot het overlijden en hoe verder) geschreven, waarbij Blech Mich de muziekstukken heeft samengesteld. En daar zaten verrassend mooie en bijzondere stukken tussen. Een ode aan de koning van de blaasmuziek. Zelf vond ik de interactie met de zaal erg belangrijk.”

Wat vertel je het publiek precies tussen de nummers door? Focus je vooral op de historische achtergrond en leuke feitjes over de Egerländer componisten, of probeer je juist de emotie en de humor van het moment te vangen?

“Ik heb feiten verteld waarbij ik de tijdlijn gevolgd heb. Daarnaast hebben we anekdotes met humor en emotie verteld die (oud-) muzikanten mij hebben verteld. Onder andere Freek Mestrini heeft ons daarbij van informatie voorzien. Emotioneel was het zeker. Bij het nummer Böhmsche Wind hebben we Ruud Merx, muzikant bij Blech Mich en André Rieu, herdacht die bijna tien jaar geleden, helaas veel te jong, is overleden.”

De Egerländer Musikanten vieren dit jaar hun 70-jarig jubileum. Hoe zie jij de toekomst van deze muziekvorm?

Blijft dit over tien of twintig jaar nog steeds jonge generaties muzikanten en luisteraars trekken?

“Over de toekomst maak ik me geen zorgen, voor wat betreft het orkest. De muziek zal zich moeten ontwikkelen in de tijd, dat hebben we ook gezien bij Ernst Hutter. Maar zelfs Ernst Mosch was steeds op zoek naar aanpassingen, veranderingen en nieuwe ideeën. Dat zie je nu ook bij Alexander Wurz al gebeuren. De sociale media spelen hierbij een grote rol.”

Als je nu één persoonlijke boodschap mag meegeven aan Alexander Wurz voor de komende jaren, wat zou die boodschap dan zijn?

“De start die Alexander gemaakt heeft is veelbelovend. Persoonlijk zou die enorme power in combinatie met het tempo iets minder mogen. Maar dat is een kwestie van smaak. Ik denk dat veel jonge fans die power wel prachtig vinden, en zij hebben de toekomst! We moeten hem ook de kans geven, want hij heeft een zware erfenis overgenomen.”

Zijn er thuis of in jouw familie nog meer fans van Egerländermuziek?

“In mijn omgeving; familie, vrienden en bekenden heb ik verschillende mensen kunnen enthousiasmeren voor de Egerländer Musi-

Math bij de gedenksteen van Ernst Mosch in Zwodau (Svatava) in het Egerland. De gedenksteen staat bij de kerk van Zwodau, dicht bij het geboortehuis van Ernst Mosch

kanten. Zelf speel ik in een orkest met gelijkgezinden. We spelen hoofdzakelijk Egerländernummers. Dit orkest: Böhmisches Herz, is nu een jaar oud en we timmeren serieus aan de weg. We zouden nog muzikanten kunnen gebruiken, maar voorwaarde daarbij is wel dat ze de Egerländer of Böhmsche muziek begrijpen. Want dat laatste is wel een onderwerp. Veel muzikanten denken dat ze deze muziek kunnen spelen, maar helaas is dat niet het geval. Jammer genoeg wordt deze muziekstijl heel vaak onderschat en denkt iedereen het te kunnen spelen.”

Als lezers van dit interview jou een vraag willen stellen, hoe kunnen ze jou dan het beste bereiken?

“Als ze iets willen weten, kunnen ze een e-mail sturen naar: meistersmath@gmail.com”

De revolutie van de 7-mansbezetting van Die Innsbrucker Böhmsche

In gesprek met Norbert Rabanser

Wie aan Europese topblaasmuziek denkt, kan niet om Die Innsbrucker Böhmsche heen. Wat in het voorjaar van 1994 begon als een informeel muzikaal experiment in een Tirolse herberg, is uitgegroeid tot de absolute crème de la crème van het genre. Het ensemble, dat destijds met een compacte bezetting van slechts zeven professionele muzikanten de traditionele grote blaaskapellen uitdaagde, stuitte aanvankelijk op flinke scepsis. Vandaag de dag geldt hun unieke, loepzuivere sound echter als de gouden standaard en wordt hun 7-mans bezetting en worden hun arrangementen door diverse nieuwe formaties gekopieerd.

De drijvende kracht en het ritmische fundament achter dit succes is oprichter en muzikaal leider professor Norbert Rabanser. Zijn muzikale cv is indrukwekkend: hij is professor klassiek slagwerk aan het Tiroler Landeskonservatorium, speelde als gastslagwerker bij wereldberoemde orkesten zoals de Wiener Philharmoniker, speelt in november in het Concertgebouw Amsterdam de 6e van Mahler met het Tonhalle Orchester Zürich en presenteert daarnaast zijn eigen wekelijkse radioprogramma Dur und Schräg bij RAI Zuid-Tirol. In dit interview voor Ruud's Music Magazine blikt de sympathieke duizendpoot terug op ruim 30 jaar professioneel actief zijn, de onvoorwaardelijke liefde voor het vak, de impact van digitalisering én de bijzondere band met de Nederlandse Isseltaler Musikanten.

Waar en wanneer is Die Innsbrucker Böhmsche ontstaan? Wat was de aanleiding hiervoor?

"We speelden voor het eerst in het voorjaar van 1994 in de herberg 'Starz' van mijn ouders, en de dag daarna op de Seiser Alm in Almbachhut 'Tirler' bij mijn oom Franz. Naast het spelen in het Tiroler Symphonieorchester Innsbruck hadden we gewoon zin om ongedwongen te spelen en feest te vieren."

Wanneer werd het u precies duidelijk: 'Onze specifieke sound is uniek genoeg om de traditionele grote ensembles uit te dagen'?

"Dat duurde even, tot aan de eerste CD, wat simpelweg een experiment was..."

Na de eerste opname was het duidelijk dat onze 7-mans bezetting werkt! Er was geen weg terug!"

In het boekje van uw laatste CD 'Sternenbilder' staan onder de titel 'Wie's am Anfang war' (Hoe het in het begin was) enkele herinneringen aan de beginperiode van Die Innsbrucker Böhmsche. Destijds vonden velen een bezetting met zeven muzikanten ongebruikelijk. Dat was 'not done'. Hoe kijkt u op die tijd terug?

"Spannend dat je dat ter sprake brengt... ja, we waren simpelweg gezegd 'vreemd' in de toenmalige blaasmuziek. Er waren net als nu de grote kapellen en daarnaast kleine bezettingen, 'Böhmsche' genoemd, met Egerländer- en Inntalerstukken voor entertainment na de kerk, bij kleine feesten of voor verjaardagen... en ja... we werden kritisch bekeken en kregen veel kritiek. Er is een Tirols spreekwoord: 'Wat de boer niet kent, dat vreet hij niet'."

Hoe slaagt u erin om de artistieke integriteit van het ensemble te bewaren en tegelijkertijd aan de verwachtingen van een breed publiek te voldoen?

"Alles wat we op CD opnemen of live spelen, komt voort uit de overtuiging dat we het beste van ons muzikale kunnen willen laten horen, en natuurlijk ook om voor een breder publiek te spelen. Door de jaren heen heb ik begrepen dat dit heel belangrijk is om succesvol te zijn.... dus niet 'alleen' voor de zogenaamde experts...."

Wat is uw persoonlijke 'waarom'? Wat drijft u om, zelfs na talloze optredens, die discipline op te brengen die nodig is voor deze muziek en door te gaan?

"Die vraag stel ik mezelf steeds vaker na 32 jaar 'Innsbrucker Böhmsche'. Ik geloof omdat dit mijn basisinstelling ten opzichte van muziek is. Of met alles wat je hebt, of helemaal niet."

Blaasmuziek wordt vaak geassocieerd met traditie, maar Die Innsbrucker Böhmsche gaat een stap verder. Wat is voor u de essentie van blaasmuziek die in elke compositie bewaard moet blijven?

"Gustav Mahler zei ooit: 'Traditie is niet het aanbidden van de as, maar het doorgeven van het vuur'. Toch ben ik een fan van tradities, juist in de blaasmusiekwereld. Bijvoorbeeld in Zuid-Tirol. Ik ben immers al 15 jaar kapelmeester van de Bürgerkapelle Tramin."

U bent slagwerker. Wat maakt het drummen zo fascinerend? Hoe verklaart u de emotionele kracht van een koperblaasinstrument?

"Drummen is levensvreugde, het plezier in bewegen (beter dan sport) en de macht om via het ritme alle anderen aan te sturen. Dat is juist het geniale aan de 7-mans bezetting van Die Innsbrucker Böhmsche. Je acteert zoals in de jazz, je bent creatief en vrij in het spel... dat is het grootste verschil met uitgeschreven partijen en grote ensembles. Ik speel graag flügelhoorn bij de Bürgerkapelle Tramin; hier fascineert mij het spelen van de melodie en de kleine koffer van het instrument. Dat is makkelijker dan sjouwen met een drumstel!"

In de blaasmuziek is het 'swinggevoel' (Schwunggefühl) essentieel. Het is bijna onmogelijk om deze muziek niet met de hoogste perfectie en het juiste gevoel te spelen. Hoe ziet u dat?

"Dat zie ik ook zo, alleen groove, swinggevoel en perfectie laten zich niet meten. Dat is goed zo in de muziek, maar vaak ook een nadeel omdat het niet meetbaar is. Daardoor blijft het tot het einde toe een kwestie van eigen inschatting om te beoordelen wat je hoort. Net als bij het drinken van wijn..."

De wereld van de blaasmuziek is de afgelopen 15 jaar sterk veranderd, bijvoorbeeld door invloeden uit de pop, jazz en zelfs dance. Welke van deze nieuwe ontwikkelingen verwelkomt u, en waar trekt

u de grens om uw eigen identiteit niet te verliezen?

"Klopt! Alles valt inmiddels onder de verzamelnaam 'blaasmuziek'. Ik denk dat iedereen dat voor zichzelf moet beslissen, zoals ik net al uitlegde. Wij zijn wat dit betreft eerder ouderwets traditioneel in te schalen. Wij zullen dit pad ook niet verlaten."

Er is een trend te zien naar technisch zeer complexe en snelle composities. Geloof u dat dit de toegankelijkheid van het genre vergroot of dat het de gemiddelde muziekliefhebber eerder afschrikt?

"Dit was ook lang ons probleem: te snel, te hoog, te dit, te dat. Ik denk dat je jonge muzikanten vooral moeten laten horen wat ze kunnen. Als je ouder wordt, word je vanzelf rustiger. De bekende hits moet iedereen sowieso spelen, want die zijn melodisch en liggen lekker in het gehoor."

Hoe staat u tegenover de digitalisering van de muziek? Maakt u zich zorgen over de toekomst van live-entertainment in een wereld vol streaming en AI?

"Er vindt wel weer een grote omslag plaats. Ook hierin beslissen de mensen uiteindelijk veel zelf. Het belangrijkste is, dat er aan het einde van de dag iets overblijft voor de muzikant(e) en dan bedoel ik geld."

Als professor klassiek slagwerk aan het Tiroler Landeskonservatorium in Innsbruck leidt u studenten op het hoogste academische niveau op. Tegelijkertijd bent u de drijvende kracht achter ‘Die Innsbrucker Böhmische’. Hoe beïnvloeden deze twee werelden elkaar?

Brengt u de perfectie van het conservatorium over naar het orkest, of juist de geest en traditie van de blaasmuziek naar uw studenten?

“Voor mij valt dat allemaal onder de noemer ‘muziek’. Je profiteert van alles, net zoals ik hoop dat de studenten profiteren van mijn hele achtergrond. Veel van mijn studenten hebben zelf formaties in de 7-mansbezetting of spelen in een orkest, enzovoort.”

De leiding van een toporkest is een veeleisende taak. Welk deel van uw tijd besteedt u aan de organisatie (logistiek, social media marketing, financiën) in vergelijking met het daadwerkelijke musiceren? Bent u er dagelijks mee bezig?

“Er zijn maar weinig dagen in het jaar dat het niet over de Innsbrucker gaat.”

Hoe zorgt u ervoor dat Die Innsbrucker Böhmische aan de top van de Europese koperblaasmuziek blijft staan?

“Goed en met passie spelen en strak

(‘schneidig’) op het podium staan.”

U bent de kapitein van het schip.

Hoe slaagt u erin om zeven uitstekende muzikanten op één lijn te krijgen en te houden, vooral onder hoge druk en tijdens vermoeiende tournees?

“Rustig blijven.”

Welke strategie volgt u om de jongere generatie muzikanten en luisteraars aan uw groep te binden, die al decennia een vaste plek in de muziekscene heeft?

“Social media is hierin belangrijk, ook al is niet alles wat erop staat belangrijk...”

je begrijpt wat ik bedoel. Maar het is heel leuk als je wordt aangesproken op de meest uiteenlopende berichten, dat is erg cool.”

Met welke visie is de nieuwe CD ‘Sternenbilder’ ontstaan? Wat bepaalde de selectie van de titels? Wat is uw favoriete nummer en waarom?

“Een CD, of de titels en de richting ervan, komt bij mij altijd uit de onderbuik; daarna komen de stukken en ideeën. Een favoriet is Captain Future uit het jaar 1985, een tekenfilmserie... mijn jeugd.”

Sinds een jaar of tien ontstaan er telkens weer groepen met een vergelijkbare bezetting. Wat maakt Die Innsbrucker Böhmische uniek en onmiskenbaar?

“Daarachter staan natuurlijk de muzikanten die samen met mij deze stijl hebben uitgevonden en vormgegeven. Wij denken deze muziek zo, wij zijn zo. Anderen doen ons na, dat is prima.”

Omdat er zoveel kleine ensembles zijn ontstaan, is de wereld van de blaasmuziek competitiever dan ooit. Ziet u dit als een positieve ontwikkeling voor het genre of bent u bang dat de kwaliteit op den duur lijdt onder het grote aantal aanbieders?

“Nee, iedereen moet spelen! Net als in het voetbal moeten er massa’s in beweging worden gebracht bij het zelf musiceren of bij het kijken en luisteren. Alleen samen zijn we sterk en hebben we een stem. Tijdens corona had de cultuursector geen stem... de sportwereld wel en dat was bitter voor ons allemaal.”

Veel groepen kopiëren uw arrangementen. Ervaart u dat als een groot compliment of soms als een bedreiging voor uw unieke ‘merk’?

“Dank u voor uw vleien de kwalificatie!

Inmiddels zie ik het als een compliment.”

Wat valt u in het bijzonder op bij de nieuwe formaties?

“Het valt mij het meeste op dat deze groepen allemaal net zo op het podium zitten als wij... (lachend)”

Welk advies zou de Norbert van nu

geven aan de jonge Norbert die op 24-jarige leeftijd Die Innsbrucker Böhmische oprichtte, met de kennis die u nu heeft over de muziekindustrie?

“Ik zou me niet meer laten beïnvloeden door platenlabels en als ‘kleine Norbert’ tegenover hen gaan staan. Vandaag de dag profiteren veel bekende labels van deze scene.”

Als slagwerker bent u het fundament waarop de groep bouwt. Hoe slaagt u erin om vanaf uw positie de blaasinstrumenten de ruimte te geven om zich te ontplooi en tegelijkertijd die onmisbare, nauwkeurige ritmische cadans te bewaken waar het ensemble om bekendstaat?

“Dat lukt met heel veel energie, speelplezier en ervaring... daarna volgen de blazers wel!

U heeft een stijl gecreëerd die vandaag de dag voor velen als voorbeeld dient. Hoe slaagt u erin om deze stijl te behouden?

“We willen alleen maar zo spelen – daarom is het makkelijk, omdat er geen alternatief voor is.”

De muzikale eisen die door u worden gesteld zijn extreem hoog. Hoe gaat u om met de menselijke factor binnen de groep?

“We ontmoeten elkaar privé heel zelden, dus we zijn blij om elkaar bij een optreden weer te zien... een goede methode.”

Die Innsbrucker Böhmische is op uitnodiging van de Isseltaler Musikanten al meerdere malen in Nederland geweest voor workshops en concerten. Volgend jaar treden jullie op tijdens het jubileumconcert van de Isseltaler Musikanten. Hoe ervaart u deze samenwerking?

"Die vriendschap is uniek en bestaat al vele jaren. Van iedereen wonen zij het verst weg van ons en toch voelen wij zo'n sterke verbondenheid. Bovendien beheert Jan-Joris Heling van de Isseltaler Musikanten onze social media-pagina's'. Hij heeft in belangrijke mate bijgedragen aan ons succes! Heel erg bedankt daarvoor!"

U heeft een drukbezet leven. Waar vindt u naast uw activiteiten in de muziekwereld ontspanning? Welke hobby's beoefent u?

"Hobby's: grote sigaren en grote wijnen. Wandelen en fietsen is op dit moment nog geen hobby."

Wat wilt u met Die Innsbrucker Böhmsche in de komende vijf tot tien jaar bereiken? Heeft u nog wensen?

"Over vijf jaar ben ik hopelijk 61.; dan speel ik vast niet meer op een tentfeest of toch wel? Ik wens

iedereen een goede gezondheid toe en dat we volgend jaar in Holland veel vrienden zullen ontmoeten!!! Veel liefs uit Barbican/Zuid-Tirol, Norbert."

Voor meer informatie over Die Innsbrucker Böhmsche, das Original: zie de website <https://www.innsbrucker-boehmische.at> en de social mediakanalen

Fotografie: Mathias Gamper en Julia Engelbrecht.

Biografie

Prof. Norbert Rabanser, het ritmische genie, werd geboren op 4 mei 1970 in het Zuid-Tirolse Bozen en verdeelt zijn leven tegenwoordig tussen het Oostenrijkse Innsbruck en het idyllische Barbican in het

Italiaanse Südtirol (een reisafstand van ongeveer 1,5 uur met de auto via de Brennerpas).

Als oprichter en muzikaal leider van Die Innsbrucker Böhmsche, professor klassiek slagwerk en radiomaker is hij een van de meest veelzijdige en gerespecteerde spilfiguren in de hedendaagse Europese muziekwereld. Zijn reis begon aan het Tiroler Landeskonservatorium, waarna hij naar de Verenigde Staten trok om zijn techniek naar een absoluut topniveau te tillen aan het prestigieuze Drummers Collective in New York.

Met die ijzersterke basis bouwde Rabanser een indrukwekkende klassieke carrière op. Van 1989 tot 1999 was hij als vaste percussionist verbonden aan het Tiroler Symphonieorchester Innsbruck. Zijn uitzonderlijke talent bleef internationaal niet onopgemerkt; hij werd een veelgevraagd gastmuzikant bij de absolute wereldtop onder de orkesten. Zo speelde hij onder andere bij de Wiener Philharmoniker, de Berliner Philharmoniker, het Tonhalle Orchester Zürich, het London Philharmonic Orchestra en het Gustav Mahler Jugendorchester (onder leiding van legenden als Claudio Abbado en Franz Welser-Möst). In 1994 werd zijn vakmanschap bovendien bekroond met de prestigieuze Sparkassenmusikförderungspreis. In het voorjaar van 1994, ontketende hij een ware revolutie in de traditionele blaasmuziekwereld met de oprichting van Die Innsbrucker Böhmsche. Door de swing en artistieke vrijheid van de jazz te injecteren in een loepzuivere, compacte 7-mansbezetting, veranderde hij het genre definitief. Zijn expertise als componist en arrangeur beperkt zich echter niet tot dit ensemble alleen; zo is hij inmiddels ook al 15 jaar de vaste kapelmeester van de Bürgerkapelle Tramin in Zuid-Tirol. Tramin is de absolute bakermat van de wereldberoemde Gewürztraminer (een volle, aromatische witte wijn) en staat tevens bekend om zijn krachtige rode wijnen zoals de Lagrein.

Zijn schat aan praktijkervaring deelt Rabanser tegenwoordig met de volgende generatie topmuzikanten. Hij is namelijk als hoofdvakdocent en professor slagwerk verbonden aan het Tiroler Landeskonservatorium en doceert als gastdocent aan de Universität Mozarteum in Salzburg. Zijn invloed in de slagwerkwereld is zo groot dat

er zelfs een eigen drumstokkenlijn, de Heavy Steiner superiormallets, naar zijn specifieke wensen is ontwikkeld.

N naast zijn veeleisende academische en muzikale agenda is Rabanser sinds 2012 ook een geliefde stem in de ether. Elke maandagavond presenteert hij bij omroep RAI Südtirol zijn eigen succesvolle radioprogramma Dur und Schräg. De programmatitel Dur und Schräg is een muzikale woordgrap: 'Dur' verwijst naar de opgewekte majeur-toonaard in de traditionele muziek, terwijl 'Schräg' (wat schuin, eigenzinnig of dissonant betekent) staat voor moderne, ongebruikelijke en vernieuwende klanken.

In dit radioprogramma presenteert Norbert Rabanser een unieke mix van traditionele en nieuwe blaasmuziek, waarin hij de brug slaat tussen legendarische volksmuziekhelden van vroeger en eigentijdse, grensverleggende blaasmuziekprojecten. Ondanks zijn overvolle agenda bewaakt de sympathieke kapitein van het schip zijn rustmomenten nauwkeurig: in zijn zeldzame vrije tijd geniet hij intens van het goede leven, bij voorkeur met grote wijnen en een stevige sigaar.

Discografie

Die Innsbrucker Böhmsche heeft in haar ruim dertigjarige bestaan een indrukwekkende en invloedrijke discografie opgebouwd. Hun albums, grotendeels uitgebracht via het bekende platenlabel Tyrolis en sinds kort door Woodstock Music, bevatten een kenmerkende mix van traditionele en virtuoze nieuwe polka's, marsen en walsen.

De basis voor dit unieke geluid werd hoorbaar met de release van Die Innsbrucker Böhmsche - Folge 1 (2002), het allereerste officiële studio-debuut waarmee de kenmerkende 7-manssound definitief op de kaart werd gezet. Hierna volgden Folge 2 en Einfach Stark. Dit succes kreeg een krachtig vervolg met het populaire studioalbum Tip-Top (2007), dat vol energieke en strak gespeelde blaasmuziektitels stond. De muzikale en technische perfectie van de conservatoriumgeschoolde muzikanten werd nogmaals onderstreept op de CD Perfectum Est! (2010), waarna de formatie met de gevarieerde albums Bermuda (2012) en Weltreise (2013) bewees dat traditionele klanken uitstekend samengaan met verrassende internationale invloeden.

Het twintigjarig bestaan van de groep werd

groots gevierd met het officiële jubileumalbum Bestzeit - 20 Jahre (2014), dat in hetzelfde jaar gezelschap kreeg van het sfeervolle kerstalbum Frohe Weihnachten (2014), speciaal gearrangeerd voor hun compacte bezetting. De heren bleven productief en brachten met Unvergessliche Märsche (2015) een thematische ode aan de meest iconische marsen uit de traditie, snel gevolgd door het verfijnde album Momente (2016) vol eigen composities. Met de krachtige CD Im freien Fall (2018) zocht de groep opnieuw de absolute grenzen op van wat muzikaal mogelijk is met een bezetting van slechts zeven man. Ter ere van het zilveren jubileum verscheen de CD Gipfelsiege - 25 Jahre (2019), een mijlpaal die bijna uitsluitend nieuwe, eigen composities bevatte uit de pen van Norbert Rabanser, Bastian Wendt en Mathias Rauch. Na het eveneens hoogwaardige en geliefde

album Traum und Liebe (2021), bereikte de formatie in 2024 de magische grens van drie decennia aan de Europese top. Dit werd bezegeld met het omvangrijke dubbelalbum Das Beste aus 30 Jahren (2024), dat met veertig titels de ultieme verzameling biedt van hun grootste successen, live-opnames en gloednieuwe bewerkingen.

De kroon op hun huidige werk is het allernieuwste studioalbum Sternbilder (2026), waarop de vertrouwde klanktraditie vloeiend samensmelt met frisse, moderne invloeden en unieke arrangementen.

Vermeldenswaardig is bovendien dat er vijf CD's uitgebracht zijn met een driemansbezetting, onder de naam Die Innsbrucker. Deze CD's luisteren naar de volgende titels: 1. Sehnsucht nach Volksmusik - 2. Verzauberte Trompeten - 3. Trompeten zum Verliebten - 4. Das Beste en 5. Damals Heute Morgen.

Jubileumconcert

Isseltaler Musikanten

samen met

Die Innsbrucker BÖHMISCHE

LTG NORBERT RABANSER

zondag 11 april
2027

13.30 uur

Kulturhus de Borg
Babberich NL

€ 22,50 vvk, middagkassa € 25,00

www.isseltalermusikanten.nl | 0031 (0)263820245

Scan de QR-code om je kaarten te kopen

Uitgeverij

Ruud's Music Magazine

Redactie

Ruud van Didden

Verschijningsfrequentie:
1 maart, 1 mei,
1 september en 1 december

Redactieadres

Ruud's Music Magazine
Ruud van Didden
Weikespad 1
5283 NA Boxtel

Telefoon: 06 - 3603 8691
Interview: 125 euro
Advertenties: op aanvraag
e-mail: rvidden@planet.nl

www.polkafest.nl

Ruud's Music Magazine

Abonnement / 4 nummers
€ 16,00 per jaar (kan elk moment ingaan)
Lid worden? Info: Telefoon 06 - 3603 8691
of e-mail: rvidden@planet.nl
Regiobank: NL37 RBRB 0852 2075 14
BIC: RBRBNL21

Met hart en ziel: in geprek met

Sinds de oprichting in het najaar van 2008, brengt Blaaskapel Brabant de warme, traditionele klanken van de Böhmsche en Moravische volksmuziek tot leven. Wat ooit begon als een idee op papier, is in de loop der jaren uitgegroeid tot een hechte vereniging van 25 muzikanten. Onder de bezielende leiding van kapelmeester Jos van de Rijt, repeteert het gezelschap wekelijks in Verenigingsgebouw De Borgh in Geldrop. Hoewel de leden inmiddels de seniorenleeftijd hebben bereikt, bewijzen ze keer op keer dat passie voor blaasmuziek geen houdbaarheidsdatum kent. Hun motto luidt niet voor niets: ‘met hart en ziel’. In dit interview blikken vier muzikanten van de kapel uitgebreid terug op hun muzikale reis. Aan het woord is allereerst de 80-jarige Theo van Hamond, die als initiatiefnemer en oprichter aan de absolute wieg van de vereniging stond. Hij speelt Es-klarinet, is vandaag de dag de enig overgeblevene van de oorspronkelijke oprichters en droeg tot 30 januari 2026 de verantwoordelijkheid als voorzitter. Hij krijgt in dit gesprek gezelschap van zijn sectiegenoot Tini van Dommelen (81 jaar), die inmiddels 16 jaar lid is als klarinettist, en daarnaast zijn muzikale expertise inzet als plaatsvervangend dirigent. Johan Wijnen en Ben Trienekens hebben eveneens meegewerkt aan dit artikel. De 80-jarige Johan is ook 16 jaar lid; hij begon binnen de kapel als tenorhoornist en speelt inmiddels de baritonpartij. De 75-jarige bassist Ben is al 13 jaar aan de kapel verbonden en speelt achter de schermen een belangrijke rol als beheerder van het muziekarchief en lid van de muziekcommissie. Samen vertellen deze vier ervaren muzikanten over de fijne kneepjes van de ‘schwung’, de gezonde interne dynamiek en het pure plezier dat zij nog altijd aan hun gedeelde hobby beleven.

Kunnen jullie in vogelvlucht vertellen hoe de oorsprong en de geschiedenis van jullie kapel eruit zien?

Theo: “Op 16 juli 2008 werd het idee van ondergetekende aan het papier toevertrouwd. Daarna begonnen de gesprekken en de uitwerking van het idee met muziekvrienden. Het proces verliep voorspoedig, en op 25 september 2008 vond in Boxtel de oprichtingsvergadering plaats van de nieuwe blaaskapel. Op dat moment waren er 12 muzikanten die de startblokken opzochten. Na een aantal weken werd er gekozen voor de repetitielocatie: Verenigingsgebouw De Borgh in Geldrop. Ook de naam van de kapel werd gekozen: Blaaskapel Brabant, met als dirigent/muzikaal leider Pieter Bukkems, na de tijdelijke opstart met Jef Bakermans als dirigent. Omdat gekozen werd voor de verenigingsstructuur, werden de formele zaken goed geregeld en kon de muziek centraal worden gesteld. Omdat bijna alle muzikanten de AOW-leeftijd hadden, was de voorkeur voor de activiteiten gericht op de doordeweekse dagen, met uitstapjes naar de het weekend. Hiermee werd ook voorkomen dat we andere blaaskapellen in de weg zouden zitten. De gekozen formule bleef tot vandaag in stand. Belangrijke kenmerken van Blaaskapel Brabant zijn: een stevige organisatiestructuur, een transparante interne communicatie, duidelijke muzikale doelen, een gezonde financiële basis en uitstekende interne persoonlijke verhoudingen. Kortom een stel goede en gemotiveerde muzikanten, die goed met elkaar kunnen opschieten om het publiek de best mogelijke muzikale prestatie voor te schotelen.”

Hoe heeft de betekenis van jullie motto ‘met hart en ziel’ zich ontwikkeld in de afgelopen achttien jaar?

Theo: “Vanaf het begin tot nu toe heeft de club ‘met hart en ziel’ gewerkt aan de goede samenwerking binnen de kapel. Maar er is ook veel ruimte voor humor, waarbij wij een aantal muzikanten hebben die de humoristische kar trekken. Er wordt vaak gelachen en er is veel onderling respect. We houden al 18 jaar het motto ‘met hart en ziel’ levendig. Onze muzikanten hebben bijna allen hun hele leven een deel van de dagelijkse bezigheden ingevuld met muzikale activiteiten. De muzikale hobby hoort bij hun leven. We kunnen niet zonder. Doorzetten, enthousiasme, motivatie en plezier zijn de ingrediënten om dat vol te houden. Zeker op gevorderde leeftijd geeft de muziek nog meer inspiratie. Er is geen leeftijdsgrens die zegt dat iemand zou moeten stoppen.”

Ben: “Iedereen is niet alleen met hart en ziel betrokken bij de muziek, maar ook bij ziektes en andere vervelende dingen die natuurlijk bij onze leeftijden meer voorkomen dan bij jeugdige orkesten, wordt er in voorkomend geval meegeleefd.”

Johan: “De muzikanten zijn met hart en ziel betrokken, omdat dit genre muziek hen zeer aanspreekt. Daaraan hebben ze hun hart verloren.”

Veel kapellen streven naar de perfecte Ernst Mosch-sound. In hoeverre probeert jullie kapel die sound te kopiëren, of zoeken jullie juist naar een eigen kleur binnen het genre?

Theo: “Voor de Mosch-sound is nodig, dat de orkestbezetting nagenoeg

Zangduo Mariek van Hamond en Frans Bouwmans

Blaaskapel Brabant

100% hetzelfde dient te zijn. Bijna geen enkel orkest zal hieraan voldoen omdat er vaak hiaten zijn in de secties binnen het orkest. Op dit moment heeft Blaaskapel Brabant een bijna volledige orkestbezetting.”

Ben: “Niet direct de perfecte Ernst Mosch-sound maar toch wel de Böhmsche sound, waarbij we ook de nieuwe componisten veel ruimte geven in ons repertoire.”

Johan: “We doen ons uiterste best om het beste uit het orkest te halen. De eerlijkheid zegt ook, dat soms bij het vorderen van de leeftijd de muzikale vaardigheden verminderen.”

Welke criteria hanteren jullie bij het selecteren van nieuwe stukken? Moet het technisch uitdagend zijn, of moet het vooral het publiek direct in de ziel raken?

Ben: “Vooropgesteld dat het voor ons technisch haalbaar dient te zijn, willen de muzikanten aan elk muziekstuk plezier beleven. Daarnaast willen wij dat ons publiek de muziek ook als plezierig beleeft. Als er iets van deze punten niet klopt, verdwijnt het muziekstuk weer snel in de archiefkast.”

Johan: “Als muzikanten de technisch haalbare grens opzoeken, komt dat de sfeer in de muziek niet ten goede. Het moet voor het publiek wel interessant blijven. Technische hoogstandjes brengen ook faalrisico's mee.”

Naast traditionele blaasmuziek spelen jullie populaire evergreens. Hoe ervaren jullie de wensen van het publiek?

Theo: “Wij hebben de ervaring dat het publiek vooral belangstelling heeft voor de echte Böhmsche en Moravische blaasmuziek. Zeker ook voor de doelgroep senioren waarvoor wij veelvuldig optreden is er behoefte aan bekende traditionele muziek zoals evergreens, operette, musical en bekende artiesten. Zie hoeveel publiek André Rieu met zijn geweldige orkest, zijn repertoire en zijn uitstraling bij elkaar brengt. Onze muziekcommissie werkt op dit moment aan een nieuwe invulling van dit deel van ons repertoire zodat we ook dit deel van publiek aan ons kunnen blijven binden.”

De interactie tussen de bugels, trompetten en de begeleiding bestaande uit bas, slagwerk en trombones is cruciaal. Hoe traint kapelmeester Jos van de Rijt die specifieke ‘schwung’ en timing die zo

typerend zijn voor deze muziek?

Theo: “Onze dirigent/kapelleider Jos van de Rijt heeft een gedegen opleiding en dito ervaring in de blaasmuziek en brengt deze met veel motivatie over op de muzikanten. Het spelen van de noten en het luisteren naar toporkesten levert vaak niet de gewenste sfeer op. Om de juiste sfeer te raken, dient de muziek geanalyseerd te worden en daarna te worden toegepast door elke muzikant. Voor ons zijn er nog de nodige repetities nodig om de door jou genoemde ‘schwung en timing’ te perfectioneren. Het werk, ook voor ons als gelouterde muzikanten, zal nooit af zijn. Ondanks onze leeftijden komen we tijd te kort, het blijft een uitdaging voor ons allen. Van de gelegenheid maak ik graag gebruik, om met enige trots te kunnen melden dat Jos van de Rijt sinds vorig jaar is toegetreden tot het college van juryleden van de Commissie Blaaskapellen van de KNMO.”

Johan: “We hebben een fijne dirigent. Jos is heel secuur en instrueert de muzikanten op een goede wijze om alle orkestsecties te laten klinken zoals hij dat bedoelt.”

Blaasmuziek wordt weleens geassocieerd met ‘sterk spelen’, maar de kracht zit in de nuance. Hoeveel tijd besteden jullie aan het perfectioneren van de piano passages?

Theo: “Jos van de Rijt zet zich vol ambitie elke repetitie en uitvoering opnieuw in om de puntjes op de ‘i’ te zetten, dus ook de nuancering krijgt veel aandacht. De repetitietijd wordt zo goed mogelijk benut, waarbij er gelukkig ook ruimte blijft voor de ontspannende grappen en grollen die wij als muzikanten hebben. Het lukt dan bijna altijd om met tevredenheid naar huis te gaan.”

Johan: “Het gaat niet alleen over de noten die op papier staan, maar zeker ook over de tekens die boven of onder de noten staan. Jos neemt ons mee in de bedoeling van de tekens. Hij houdt ons scherp.”

Binnen een kapel kunnen er sterke solisten zijn. Hoe zorgen jullie ervoor dat individueel talent de groepssound versterkt in plaats van domineert?

Theo: “Blaaskapel Brabant heeft muzikanten met een lange en brede ervaring. Sommigen maken al vanaf hun kindertijd muziek en hebben een geweldige staat van dienst op

verschillende muzikale terreinen. Ook wij hebben muzikanten die graag, en met succes, solo's kunnen spelen. Het zijn dan meestal de secties in het orkest die het solowerk uitvoeren. Hierbij staat het samenwerken binnen de groep voorop. Het publiek waardeert het solowerk ten zeerste en geeft de solisten een welkome kick.”

Een goede polka kan vrolijk klinken maar ook een melancholische ondertoon hebben. Hoe brengen jullie die gelaagdheid over op het publiek?

Theo: “Elk muziekstuk wordt geschreven met een bedoeling of een thema. De componist vertelt een verhaal met een bepaald doel. Meestal gaat het over vrolijke onderwerpen, maar er kunnen ook gevoelige en emotionele zaken aan ten grondslag liggen. Het is dan handig om de bedoelingen van de componist te weten. Om het publiek hierbij te betrekken is een korte toelichting nodig. Vaak kan die gevonden worden ik de zangtekst en soms is wat uitzoekwerk vooraf nodig. Meestal zijn het muziekstukken die mensen zich blijven herinneren. Dit kan zover gaan dat muziekstukken ook worden gespeeld tijdens uitvaartdiensten en dergelijke.”

Jullie doel is om het publiek een ‘onvergetelijk optreden’ te bezorgen. Wanneer stappen jullie na een optreden terug in de auto met het gevoel: dit is waarom we dit op onze leeftijd nog steeds doen?

Theo: “Bij het beschreven doel hoort ook ‘een onvergetelijke middag of avond’ voor elke individuele muzikant. Wat voor ons ook geldt, is dat onze optredens bijna altijd voor volle zalen worden gehouden. Onze keuze voor de doelgroep senioren betekent dat wij heel vaak voor seniorenverenigingen, Zonnebloem en Rode Kruis op het podium te vinden zijn. Maar ook in het weekend zijn we te vinden in een theater, een terrasconcert of bij feesten van collega-kapellen. In en na de coronaperiode zijn er veel optredens niet doorgegaan, jammer. Als we na een optreden een goede respons krijgen, gaan we met een goed gevoel naar huis. De repetitie daarna bespreken we vaak waar we een volgende keer op moeten letten om nog beter tevoorschijn te komen.”

Ben: “Meestal zijn we heel tevreden na een optreden. Het komt wel ooit voor dat we zelf het

Dirigent Jos van de Rijdt

optreden in muzikale zin niet super vonden terwijl het publiek na afloop aangaf dat ze een geweldige beleving hebben gehad. Een kritische houding blijft op z'n plaats."

In hoeverre spelen de gevorderde leeftijden wel of geen rol binnen jullie kapel?

Theo: "Gelukkig staan we bij deze vraag niet te veel stil, maar toch!!!

Laat ik beginnen met een belangrijk gegeven: de gemiddelde leeftijd van de leden. Bij de oprichting was die 63,4 jaar, op dit moment, na 18 jaar, is dat 74,5 jaar. In 2008 had de kapel 12 leden, nu hebben we er 25, waaronder ons zangduo, waarmee we veel succes hebben.

Bij korte of langdurige afwezigheid bij ziekte kijken we telkens opnieuw naar de best mogelijke oplossing. We hebben gelukkig een lijst met mogelijke invalmuzikanten. Een beroep daarop is vrijwel altijd succesvol." Ben: "We zijn wel senioren maar geen seniorenkapel."

Wat zijn de voordelen van het feit dat jullie 'iets ouder' zijn?

Theo: "We zijn een groep rijp geworden jongeren die niet te veel nadruk legt op het ouder worden, dat levert inderdaad een aantal voordelen op. Per persoon is het voordeel, dat we onze vakanties kunnen invullen zoals dat het beste uit komt. Voor de kapel betekent het dat we soms wel moeten puzzelen om de repetities en optredens goed bezet te hebben, daar helpt de lijst met invalmuzikanten bij. Voordeel van 'iets ouder' zijn is dat we niet meer in zeven sloten tegelijk lopen, en onze levenservaringen positief kunnen inzetten. Het vermogen om te relativeren, helpt iedereen omdat we in het muzikale leven al veel hebben gezien, gehoord en meegemaakt. Het is ook een kwestie van elkaar respecteren en elkaar het plezier gunnen om samen goede muziek te maken."

Jullie weten, dankzij veel levenservaring, als geen ander hoe 'de hazen lopen', toch? Jullie kennen het blaaskapellenwereldje van binnen en van buiten. Wat wordt hierover 'aan de bar' verteld? Wat vinden jullie goed en minder goed?

Theo: "Inderdaad hebben we allen veel erva-

ringen opgedaan waardoor we weten hoe het muzikantenleven er uit ziet. Voor onze mensen geldt dat zij nog steeds actief blijven en niet het 'hazenpad' hebben gekozen. Aan de bar worden veel herinneringen en ervaringen besproken en gezocht naar herkenningpunten uit vervlogen tijden bij andere muziekgezelschappen.

Ook wordt vaak gesproken over de geslaagde en de mindere optredens van onze en andere kapellen. Zeker is dat het geval als topkapellen zijn bezocht in binnen- en buitenland. Ook de hoogtepunten van optredens in het verleden van kapellen/harmonieën e.d. worden met trots besproken en dan vooral van verenigingen waarvan iemand voorheen lid was."

Johan: "Aan de bar proberen we het luchtig te houden, dat geldt trouwens ook voor onze optredens. De sfeer moet niet te serieus worden zoals vaak bij concerten het geval is. We willen vooral plezier uitstralen."

Jullie repeteren wekelijks onder leiding van kapelmeester Jos van de Rijdt. Hoe is het om op latere leeftijd nog kritisch geleid te worden? Houdt die hoge muzikale lat jullie jong van geest? En... wordt er goed geluisterd naar Jos?

Theo: "Wat jammer, Jos kan deze vraag zelf het beste beantwoorden. Al eerder sprak ik over de kwaliteiten die mensen nodig hebben om goed muziek te maken, te weten doorzettingsvermogen, enthousiasme, motivatie en plezier. Jos heeft deze eigenschappen volop in zich en is elke week bezig om dit bij de muzikanten te stimuleren. De leeftijd speelt hierbij geen rol. Zoals ik het ervaar slaagt Jos er prima in om de lat hoog te leggen. Hoe hoog de lat ligt, is voor elke muzikant enigszins verschillend. De ene muzikant heeft meer talent dan de andere. De optelsom van dit alles bepaalt het niveau van de hele kapel. Hierbij niet te vergeten de geluidstechnicus en het zangduo."

Johan: "We zijn nooit te oud om te leren, dat geldt ook in de muziek. We vinden het normaal dat Jos ons corrigeert en op de puntjes wijst. We luisteren goed naar onze leermeester. Inderdaad vergeten we wel eens wat er eerder is gezegd... toch die leeftijd denk ik dan."

Een kapel 'staat' ergens voor. Hoe belangrijk is de visuele presentatie voor de totale beleving van de muziek en wie vormen het zangduo?

Theo: "Blaaskapel Brabant staat voor een goede uitvoering van de blaasmuziek die daarvoor de waardering van het publiek wil verdienen. Het is niet alleen de muzikale prestatie maar ook de visuele presentatie is daarbij erg belangrijk. Wij besteden daar de nodige aandacht aan. Onze kleding ziet er netjes en verzorgd uit, mid-

zangduo Marieke van Hamond, mijn vrouw, en flügelhoornist Frans Bouwmans is een blikvanger en krijgt veel waardering.

Vanwege de leeftijd en ongemakken, is de lichamelijke vitaliteit niet van alle muzikanten optimaal, met als gevolg dat zitten en staan in bepaalde passages van een muziekstuk niet voor iedereen mogelijk is. Onlangs hebben we besloten aan dit onderdeel van de presentatie te gaan werken, het kan gewoon beter denken we. Zelf mag ik de aankondiging van de muziekstukken verzorgen, zodat het publiek weet wat we gaan spelen, en vaak enige achtergrond krijgt van de composities."

Omdat diverse muzikanten al iets ouder zijn, is het niet te voorkomen dat er leden wegvallen vanwege ziekte of overlijden. Dat lijkt me elke keer opnieuw een zware beproeving voor de kapel. Hoe gaan jullie daarmee om?

Theo: "In de loop der jaren verloren we door overlijdens helaas vijf leden en drie oud-leden. Het doet ons allen veel pijn om goede vrienden, collega's en de partners los te moeten laten. Wij allen zijn er ons van bewust dat er gezondheidsrisico's verbonden zijn aan de ouder wordende muzikant. In de praktijk blijkt jammer genoeg dat iemand soms voor kortere of langere tijd afwezig is wegens ziekte. Dit noopt ons tot de vlucht naar onze lijst van invallers. Gelukkig heeft onze kapel een brede relatiekring, en worden plotselinge gaten in de bezetting als regel snel opgelost. Als een muzikant is weggevallen, staan we daarbij uitgebreid stil, maar vinden we ook de muzikale energie om met z'n allen verder te gaan."

Delen jullie wel eens 'ongezouten' meningen met elkaar op het scherpst van de snede of kabbelt het rustig voort binnen de vereniging? Ik ben benieuwd naar deze dynamiek binnen jullie kapel. En hoe kijken jullie achteraf, dus na een tijdje, naar pittige gespreksthema's? Anders geformuleerd: hoe zit het met de balans tussen 'bevlogenheid' en 'berusting'?

Theo: "Uiteraard is ook binnen onze kapel wel eens een meningsverschil of zelfs ruzie gepasseerd. Helaas betekende dit dat een muzikant ons gezelschap heeft verlaten. Gelukkig hebben wij als uitgangspunt dat geschilpunten goed besproken dienen te worden en uiteraard zo mogelijk opgelost dienen te worden. Eén van de sterke punten van onze vereniging is dat onze communicatiestructuur heel gezond is. Het bestuur is hierop erg waakzaam. Hierdoor kunnen verschillen van inzicht, meningsverschillen e.d. als regel snel goed worden opgelost.

De eerdergenoemde motivatie om er samen iets moois van te maken is groot. Hierdoor zijn

de neuzen als regel weer snel in de goede richting te krijgen. Niemand wil zijn hobby van het leven, de muziek, snel op het spel zetten."

Ben: "Als het nodig is komt er wel stevig commentaar, maar over het algemeen is dat door onze min of meer professionele opvattingen niet nodig. Iedereen weet zelf uit ervaring wat de bedoeling is. En zijn er problemen dan worden die op een vlotte manier opgelost, er wordt bijvoorbeeld niet gewacht tot de jaarlijkse ledenvergadering."

Bestaat er zoiets als 'moderne' Böhmsche muziek? Staan jullie open voor cross-overs of houden jullie vast aan de 'gouden standaard' van de jaren '50, '60 en '70?

Theo: "Natuurlijk houden wij van de muziek en de sound van Ernst Mosch und seine Original Egerländer Musikanten en zijn opvolgers. Een aanzienlijk deel van ons repertoire bestaat uit die muziek. Ons vizier is zeker ook gericht op de opvolgers van Ernst Mosch en de nieuwe componisten en orkestleiders die hun hart aan de Böhmsche muziek hebben verpand. Er is keuze te over, ook in de nieuwe frisse muzikale visievijver."

Wat is momenteel een 'lastige' compositie voor jullie kapel om te spelen?

Theo: "Het is niet gemakkelijk om één titel eruit te lichten. Onze muziekcommissie is permanent op zoek naar nieuwe muziekstukken en slaagt erin die te vinden. Uiteraard komt het voor, dat de greep te hoog is voor ons orkest. We leggen soms ook de moeilijke stukken op de lessenaar en geven niet zomaar op. Toch moet soms de conclusie zijn dat de titel voor ons niet haalbaar is. Het moet wel speelbaar blijven."

Johan: "We proberen veel muziekstukken uit en weten dat niet alles gaat lukken. Omdat er veel goede andere muziek is, gaan we weer vlot verder met het volgende."

Is het makkelijker of juist intenser om op te treden voor generatiegenoten (zoals op de Senioren Expo) in vergelijking met een gemengd festivalpubliek? Voelen jullie elkaars levensfase aan?

Theo: "Wat een goede vraag, vooral die laatste. Wij ervaren nauwelijks verschil in het publiek dat de Senioren Expo bezoekt en het publiek van een blaaskapellenfestival. Onze hoop en wens is wel, dat meer jongeren de blaasmuziek omarmen. Jammer is dat niet alleen de muzikantenpopulatie op het podium vergrijsd maar ook het publiek. De blaaskapellen verdienen dat dit tij zich ten goede zal keren. Op deze wijze verschaalt onze muziekcultuur. Wij blijven ons fanatiek inzetten zodat wij met onze geweldige hobby het publiek kunnen blijven bedienen."

Jullie hebben een eigen geluidstechnicus. Hoe belangrijk is het voor Blaaskapel

Brabant om blind te kunnen vertrouwen op de techniek, zodat jullie je puur op de beleving kunnen richten?

Theo: "Voor elk optreden hebben wij onze geluidstechnicus Hans nodig. We experimenteren met hem op de optimale manier van de geluidsversterking. Voor ons zangduo en de aankondiging hebben we altijd versterking nodig. Voor de instrumentalisten bekijken we of we voor elk instrument apart versterking blijven gebruiken of dat we dit per sectie zullen doen. In kleinere zalen hoeven soms niet alle secties versterkt te worden."

De Egerländer en Moravische stijl staan bekend om melancholie én pure vrolijkheid. Hoe helpt dit specifieke genre jullie (en jullie publiek) om de uitdagingen van het ouder worden even te vergeten?

Theo: "Voor ons als muzikanten is de blaasmuziek een heel belangrijk onderdeel van het leven, dat hoort bij ons dagelijkse leven. Zonder deze muziek zou het leven er minder vrolijk en gezellig uit zien. Bij mindere momenten in het leven zorgt de muziek en de hobby er voor dat je de nodige kracht vindt om weer optimistisch verder te gaan. Tijdelijk pessimisme verandert in optimisme door onze hobby, en zo kunnen we verder met leven. De leeftijd is van geen of minder belang."

Hoe zien jullie de populariteit van de blaasmuziek over vijf jaar? Is het een markt die krimpt, of merken jullie een herwaardering voor ambachtelijke livemuziek?

Theo: "Wij hebben de blaasmuziek met Ernst Mosch vanaf het begin actief gevolgd en gezien hoe snel het aantal blaaskapellen in ons land toenam. Vele jaren kon dit zo blijven. Helaas is de belangstelling van muzikanten en publiek al een reeks van jaren dalende. Er zijn nog maar weinig kapellen overgebleven. Deze afname zet zich helaas voort. Over een aantal jaren zijn kapellen een zeldzaamheid in ons straatbeeld. Een hele muziekcultuur gaat langzaam verdwijnen."

Tini: "Een belangrijke oorzaak van de dalende belangstelling voor de blaasmuziek ervaar ik omdat de blaasmuziek bij de opleiding van muzikanten, muziekscholen en conservatoria, niet de aandacht krijgt die het verdient. Ook onze zusterverenigingen in de HaFaBra-sector tonen nauwelijks interesse in ons genre muziek. Zou die belangstelling er wel zijn, dan neemt de instroom van jonge muzikanten bij de blaaskapellen ook toe. En als gevolg daarvan komt er ook jonger publiek naar de optredens. Hopelijk zal het tij zich keren."

Johan: "We hebben te kampen met een krimpde belangstelling van muzikanten en publiek. Met meer optredens en een herwaardering van de muziek door de jeugd, kunnen

we weer werken aan groei."

Wat heeft het spelen van deze specifieke stijl jou als individuele muzikant geleerd over discipline en emotie?

Theo: "De blaasmuziek heeft mijn leven voor een belangrijk deel gevormd. Het heeft bijgedragen aan de positieve ontwikkeling van mijn succesvolle en drukke werkzame leven. Bij het verlies van mijn partner heeft mijn muzikale hobby gezorgd, dat ik na korte tijd mijn leven weer een zinvolle inhoud kon geven. De muziek zorgde ervoor dat ik als vrijwilliger veel heb kunnen betekenen, zoals als bestuurder met name in de muziekwereld van de blaaskapellen."

Tini: "Ook ik heb net als Theo mijn partner wegens overlijden verloren. Je leven staat helemaal op z'n kop. En dan is die muzikale hobby goud waard en werkt als de best denkbare therapie. De hobby heeft mij weer teruggezet op de juiste levenslijn."

Als alles mogelijk was (locatie, solist, publiek), hoe zou het perfecte concert van jullie kapel er dan uit zien? Wat voor een 'groots' concert, en waar, zouden jullie dit willen verzorgen?

Theo: "Indien mogelijk zou ik met Blaaskapel Brabant één of meerdere keren een theaterconcert willen verzorgen. Ik denk hierbij aan de concerten die ik als lid van de Drie Donken Blaaskapel heb meegemaakt in 't Casino in Den Bosch."

Johan: "Elk optreden of concert brengt en geeft heel veel voldoening en ontspanning. En als het publiek dat ook zo ervaart is het gewenste doel bereikt."

Wat kunnen jullie vertellen over de onderlinge sfeer tussen de muzikanten van Blaaskapel Brabant?

Theo: "Op dit moment hebben we 25 leden (inclusief bestuur, zanggroep en geluidsmen). Dat zijn 25 individuen met elk een eigen opvatting en beleving van het lidmaatschap. De overeenkomst is, dat de muzikale neuzen in dezelfde richting staan. We hebben een gedeelde motivatie wat betreft de te leveren prestatie, respecteren elkaar en willen de klus samen klaren. We zoeken allemaal naar het nodige plezier in onze hobby en terugkijkend zien we dat dit gelukt is. Soms was dat wel met vallen en opstaan."

Bij wie kan men terecht voor meer info over Blaaskapel Brabant?

Theo: "Voor meer informatie over Blaaskapel Brabant kan men terecht bij onze secretaris Geert Coppens, Molenpad 51, 5524 BD Steensel, telefoon +31 (0)6 - 5321 0973 of e-mail info@blaaskapel-brabant.nl. Daarnaast hebben we een mooie website: www.blaaskapel-brabant.nl."

Blaaskapel Blaoskracht

In het hart van het Limburgse groen, waar de rust van Peeldorp Nederweert-Eind naadloos overgaat in hechte dorpse gezelligheid, staat de regio bekend om het idyllische openluchtmuseum Eynderhoof en het schitterende natuurgebied Sarsven en De Banen. Maar er is meer, want achter de voordeur van het lokale café bloeit een minstens zo waardevolle cultuurschat: een bijzonder muzikaal fenomeen. Wie denkt dat een blaaskapel synoniem staat voor nostalgie, heeft Blaaskapel Blaoskracht namelijk nog nooit gehoord. Met een bezetting die voornamelijk bestaat uit muzikanten tussen de 30 en 40 jaar – in de kapellenwereld een opvallend jonge bezetting – bewijzen zij dat blaasmuziek springlevend is. Deze kapel, die wekelijks repeteert in het lokale Café ‘t Verschil, straalt een aanstekelijke dosis enthousiasme, muzikaal plezier en pure vriendschap uit. Voor deze uitgave doken we in de wereld van deze energieke club uit ‘Eind’. We spreken hierover met Willy Rietjens-Mackus, voorzitter en alt-saxofonist, en Ralf Kessels, de gedreven contactpersoon voor de optredens die bovendien de flügelhoorn bespeelt. Samen vertellen zij hoe deze hechte vriendengroep de Böhmische, Mährische én moderne blaasmuziek een dynamische boost geeft.

Hoe en wanneer is Blaoskracht opgericht? Hoe verliep de beginperiode?

Ralf: “Vanuit de Original D’Ind-jse Dörpsmuzikanten is destijds de plaatselijke harmonie opgericht, welke de naam Harmonie Pro Musica draagt. De oprichting van deze harmonie was de doodsteek voor de D’Ind-jse Dörpsmuzikanten. Een deel van de muzikanten van de kapel/harmonie vormde met carnaval joekskapel de Brökbloazers, de hofkapel van KV de Piepkukes. Toen een aantal muzikanten wilde stoppen als lid van de harmonie, kregen de Brökbloazers problemen met de bezetting en is besloten een zelfstandige vereniging op te richten met naast carnavalsmuziek ook kapellenmuziek op het repertoire. Zo ontstond in 2010 een eigen club naast de harmonie met ieder een eigen identiteit. Inmiddels draagt de kapel de naam Blaaskapel Blaoskracht.

De meeste kapelleden hebben gezien hun leeftijd de D’Ind-jse Dörpsmuzikanten heel kort of zelfs niet meegemaakt. Waar de vereniging voorheen bekend stond als Blaoskracht 11, is bewust afscheid genomen van de toevoeging 11 (gelinkt aan carnaval) omdat nu de nadruk ligt op de optredens door het jaar heen. In de beginjaren was het niet altijd eenvoudig om voldoende optredens te vinden voor Böhmische & Mährische blaasmuziek in onze regio. De afgelopen jaren is hierin echter een positieve ontwikkeling zichtbaar.”

Willy: “Bij de Dörpsmuzikanten was ik een van de jongste leden. In de 7e jaargang nummer 2 van Ruud’s Music Magazine (februari 1998) staat een interview met de Original D’Indjse Dörpsmuzikanten en sta ik als 18-jarige op de foto. Bij Blaoskracht breng ik de gemiddelde leeftijd omhoog. De meeste leden zijn een generatie jonger dan de Dörpsmuzikanten van toen. De liefde voor de kapellenmuziek hebben sommigen van hun ouders meegekregen, anderen hebben deze muziek in de loop der jaren leren waarderen. De leden van Blaoskracht moesten bij de oprichting een eigen instrument aanschaffen. Dat was voor muzikanten die nog studeerden een behoorlijke uitgave.”

Lukt het om de bezetting compleet te houden? Zijn er vacatures?

Ralf: “Een van de grote krachten van Blaaskapel Blaoskracht is de stabiliteit binnen de bezetting. Sinds de oprichting is de samenstelling van de kapel vrijwel ongewijzigd gebleven. Het merendeel van de groep musicceert inmiddels al meer dan 15 jaar samen, wat zorgt voor een hechte groep, waarin muzikaal plezier, gezelligheid en vriendschap centraal staan. Er zijn momenteel

geen vacatures, alle secties zijn goed vertegenwoordigd. We zijn sinds de oprichting gescheiden van de harmonie, maar sommige muzikanten zijn lid van beide verenigingen, en bij afwezigheid kan er wel eens uitgeruild worden. Bijna alle leden hebben hun muzikale opleiding genoten via harmonie Pro Musica.”

Willy: “Ook het bestuur kent weinig wisselingen. Sinds dit jaar heb ik de voorzittershamer overgenomen. Ook leden die geen bestuurslid zijn nemen taken op zich, bijvoorbeeld: contactpersoon optredens, de organisatie van het BBB-festival (Beer, BBQ en Blaosmeziek) of onze jaarlijkse feestavond.”

Is er binnen Blaoskracht een muziekcommissie actief, en zo ja, hoe verloopt de samenwerking en besluitvorming? Hoe stellen jullie het repertoire samen en hoe zorgen jullie voor een goede balans tussen traditie en vernieuwing?

Ralf: “Binnen de kapel hebben we een muziekcommissie die actief blijft zoeken naar nummers die aansluiten bij onze samenstelling, ons karakter en onze ambities. Middels festivals bezoeken, Spotify en natuurlijk YouTube blijven we actuele nummers beluisteren en selecteren hieruit wat bij ons past, wat vervolgens wordt overlegd in de commissie.”

Willy: “Vernieuwing met actuele muziek is belangrijk, maar tegelijkertijd hecht de kapel veel waarde aan het behoud van de muzikale tradities die deze muziekstijl zo geliefd maakt. Daarom krijgen ook de bekende klassiekers een vaste plaats binnen het programma. Gerenommeerde stukken als Südböhmische Polka, Böhmische Liebe en Auf der Vogelwiese zijn in het afsluitende blok van onze optredens te horen. Zo weet Blaoskracht een mooie balans te vinden tussen vernieuwing en traditie, waarbij zowel liefhebbers van nieuwe muziek als kenners van het klassieke repertoire aan hun trekken komen.”

Jullie repeteren wekelijks bij Café ‘t Verschil in Nederweert-Eind. Waarom is dit de perfecte thuisbasis voor de kapel?

Willy: “Nederweert-Eind is de thuisbasis van blaaskapel Blaoskracht en Café-zaal ‘t Verschil is het enige café in dit dorp. Vrijwel alle leden zijn geboren en getogen in Eind, en het merendeel heeft zich daar ook gesetteld. Als we bij ‘t Verschil een keer niet terecht kunnen zijn we altijd welkom in gemeenschapshuis De Reigershorst.”

Ralf: “We repeteren al vele jaren bij ‘t Verschil, voorheen Café-zaal Smolenaers. In de pauze of na de repetitie kan aan de bar gezellig bijgepraat worden. In de zomer kun je er heerlijk op het

terras zitten. De meesten komen hier al van jongs af aan in de zaal omdat de repetities van de harmonie ook hier plaatsvonden. Het is voor veel leden een plek vol herinneringen.”

Hoe zien jullie de ontwikkeling van de kapel voor de komende vijf tot tien jaar? Zijn er specifieke doelen of wensen?

Ralf: “We hebben de afgelopen jaren een grote ontwikkeling doorgemaakt, mede door de inzet van dirigent/muzikant Yanick Douven. Hij leidt wekelijks de repetities en speelt bij optredens mee op flügelhoorn. De optredens door het jaar heen worden er steeds meer, en dit stimuleert ons weer om iedere keer het niveau hoog te houden maar ook vooral het plezier van muziek maken niet te vergeten. We streven ernaar om in de toekomst ook op de bekendere kapellenfestivals te kunnen spelen om ons te mengen tussen de al reeds gevestigde kapellen.”

Willy: “Een grote wens is om een aantal nummers op te nemen zodat we in de toekomst ook op Spotify en op de radio te beluisteren zijn.”

Blaoskracht heeft de meeste muzikanten tussen de 30 en 40 jaar. Wat maakt deze blaaskapel onderscheidend in deze leeftijdsgroep?

Ralf: “De mix van muziek waar voor de instrumentengroepen persoonlijke uitdagingen worden gezocht en waar de leden elkaar naar een steeds hoger niveau proberen te tillen, maakt de verbondenheid mooi binnen onze groep.”

Willy: “Het is wel zorgelijk dat onze muzikanten na 15 jaar nog steeds betiteld worden als jonge muzikanten, terwijl iedereen toch 15 jaar ouder is geworden... Maar als ik naar de gemiddelde leeftijd van andere kapellen kijk, zijn we inderdaad een jonge kapel.”

Wat is volgens de leden het geheim achter de glimlach en de gezelligheid die jullie telkens weer overbrengen tijdens optredens?

Ralf: “Het spelen met een vaste club muzikanten, waarvan je er veel al van kinds af aan kent, maakt het leuk om samen iets moois neer te zetten. Er wordt waarde gehecht aan kwaliteit van de muziek, maar het samen muziek maken en hier enthousiast van blijven staat mede op de voorgrond, wat maakt dat er gedurende de optredens regelmatig een keer gelachen wordt.”

Willy: “We beleven veel plezier aan het samen muziek maken en dat stralen we ook uit.”

Jullie spelen naast Böhmische en Mährische muziek ook moderne muziek. Geef enkele voorbeelden van dit laatstgenoemde genre.

Ralf: “Ons programma bestaat vaak uit vele polka’s welke soms afgewisseld worden met solowerken.

Deze komen veelal ook uit de blaasmuziek maar ook uit de pop-genres. We zijn nu op zoek naar wat modernere stukken van o.a. blaaskapel Brasaranka zoals Don’t Stop Believin’. Dit ook om de afwisseling voor de naslag/napik partijen te realiseren en hier ook de uitdaging in te hebben. Een medley van Abba en de stukken Can’t help falling in Love en The Story vallen in onze ogen ook in de categorie van modernere werken.”

Hoe schatten jullie het muzikale niveau in van blaaskapel Blaoskracht? Op welke wijze proberen jullie het niveau verder te verhogen?

Ralf: “Ik denk dat we de afgelopen jaren goed hebben gewerkt aan het niveau en als kapel erg gegroeid zijn. Ook de meer technische werken passen ons nu, zoals o.a. Moravanka Polka, Euphoria maar ook Rosamunde in het arrangement van K. Behloubek.”

Willy: “Het niveau van onze muzikanten varieert. Onze dirigent weet iedereen op zijn of haar eigen niveau te begeleiden en uit te dagen om het beste uit zichzelf te halen. De een krijgt de kans om te schitteren in een mooie solo, terwijl de ander juist wordt geholpen door een lastige passage waar nodig te vereenvoudigen. De een speelt moeiteloos een partij uit het hoofd, terwijl de ander nog alle kruisen en mollen in een partij arceert met een kleurtje. Ik ben benieuwd naar ons niveau als dat bepaald wordt bij deelname aan een concours. Dat zou een mooie uitdaging zijn voor de toekomst.”

Enkele maanden geleden hebben jullie een nieuwe outfit aangeschaft. Voor welke outfit hebben jullie gekozen en waarom?

Ralf: “Al jaren leefde er binnen de kapel de wens om de outfit te vernieuwen. Voorheen droegen we een zwarte broek en zwarte blouse met logo; dit zag er mooi uit, maar niet echt feestelijk. In de zomer was dit erg heet en voor sommige optredens te statig. We zijn op zoek gegaan naar alternatieven en hebben ons daarbij laten inspireren door andere blaaskapellen van vergelijkbare

samenstelling en leeftijdsopbouw. Net als veel van deze kapellen hebben we gekozen voor een Lederhose met poloshirt en voor de dames een Dirndl.”

Willy: “Deze stijl sluit goed aan bij de muziek, oogt eigentijds, en zorgt tegelijkertijd voor een herkenbare en authentieke uitstraling. Het is een kledingstijl die past bij de identiteit van onze kapel en bij de muzikale beleving die we tijdens onze optredens willen uitdragen.”

Welke kapellen zijn grote voorbeelden voor jullie en waarom?

Ralf: “Voor de modernere blaasmuziek zijn voor mij toch Viera Blech, Kaiser Musikanten en Die Kleine Egerländer Besetzung de voorbeelden. De traditionelere muziek brengt mijn voorkeur toch naar Ernst Hutter, nu Alexander Wurz und seine Egerländer Musikanten, welke ook nog oog hebben voor de ‘oudere’ nummers en deze op kwalitatief hoog niveau blijven spelen.”

Hoe onderscheidt Blaoskracht zich van andere blaaskapellen?

Ralf: “Sowieso de jongere gemiddelde leeftijd van de kapel die deze muziek brengt en de mooie mix van muziek waar de afwisseling is van actuele blaasmuziek maar ook met oog voor de ‘gouden ouwe’ nummers.”

Willy: “Daarnaast mogen we tijdens onze optredens vaak rekenen op een trouwe groep vaste bezoekers. Hun betrokkenheid en enthousiasme zorgen voor een geweldige sfeer.”

Waardoor komt het dat blaaskapellenmuziek in Oostenrijk een populair imago heeft, terwijl het in Nederland helaas vaak, en wellicht onterecht, nog geassocieerd wordt met een verouderd en stoffig imago? En nog belangrijker: wat kunnen we doen om dit te verbeteren?

Ralf: “De mogelijkheden voor vrijetijdsbesteding zijn tegenwoordig veel groter dan vroeger. Vooral voor jongere generaties zijn er talloze alternatieven beschikbaar op het gebied van sport, cultuur en entertainment. Harmonieën en fanfares

krijgen steeds vaker te maken met teruglopende ledenaantallen en een afnemende instroom van jeugdleden, waardoor het in sommige gevallen noodzakelijk is om samen te werken of te fuseren om de bezetting op peil te houden.

Het aantrekken van nieuwe generaties blijft een belangrijke uitdaging. Hoewel de verenigingswereld er waarschijnlijk anders uit zal blijven zien dan enkele decennia geleden, zijn er gelukkig nog veel initiatieven die bijdragen aan het levend houden van de blaasmuziek. Festivals zoals Woodstock der Blasmusik, het Egerländer Festival, Blechlawine, maar ook zoals onlangs Soundbrass Festival georganiseerd in Asten, laten zien dat blaasmuziek nog altijd springlevend is. Juist op deze festivals zien we steeds vaker jonge muzikanten en bezoekers die enthousiast raken door de energie, kwaliteit en veelzijdigheid van de moderne blaasmuziek. Dat geeft vertrouwen voor de toekomst. Door traditionele waarden te combineren met eigentijdse muziek en uitstraling, kan de blaasmuziek ook nieuwe generaties blijven aanspreken en inspireren.”

Hoe pakt muzikaal leider Yanick Douven de wekelijkse repetities aan? Wat vindt Yanick het allerbelangrijkste tijdens een repetitie en een optreden?

Ralf: “Met veel enthousiasme verzorgt Yanick wekelijks de repetitie en probeert zo het hoogst mogelijk haalbare uit de persoonlijke muzikant te halen in samenspel met de rest van de muzikanten. Door de muzikale kennis, en de soms té theoretisch onderlegde uitleg wordt er regelmatig gelachen, maar is de boodschap en soms kritische noot wel duidelijk en wordt dit mooi opgepikt. Het uitstralen van het tussen de muzikanten staan bij optredens en onderdeel van de kapel zijn, in plaats van de dirigent, maakt het voor mij een uiterst prettige samenwerking en collega flügelhoornspeler.”

Willy: “Yanick leidt de repetitie met veel humor. Hij is super muzikaal en hoort werkelijk alles. Hij

Egerländerkapel uit Elshout (Br)

De Wiellandermuzikanten o.l.v. Henri Coppens
www.de-wiellandermuzikanten.nl

Boemelkapel Banholt

Info: tel. 06-42441525 / e-mail info@boemelkapel.nl
www.boemelkapel.nl

Tsjechische blaasmuziek met zangtrio

VINOČANKA

Info: André Olden 06 1160 8714 mail: info@vinocanka.nl

Die Original Maaskapelle

Contact: maaskapelle@gmail.com of +31(0)6 - 3038 4176
www.maaskapel.nl

Blaaskapel Freunde Echo

Blaasmuziek met Moravisch karakter, met zangtrio
Freunde Echo Overloon | Info: www.blaaskapel.nl

Tsjechische blaasmuziek & amusementsmuziek
www.judaska.nl

Dirgelländer Muzikanten

Henk Stortelder, telefoon 046 - 4337868
e-mail: henk.stortelder1@gmail.com www.dirgellander.nl

Die Stallfreunde

uit het Brabantse Wintelre
Tsjechische blaaskapel e-mail: diestallfreunde@hetnet.nl
www.diestallfreunde.nl Info: tel. 06 - 3012 0181

vindt het belangrijk dat iedereen plezier beleeft aan het maken van muziek. Jammer genoeg vergeten we tijdens een optreden soms wat we op de repetities geleerd hebben. In ons enthousiasme letten we dan soms niet zo goed op de dynamiek en spelen we te sterk."

Op 18 november 2026 staan jullie in het Munttheater in Weert voor de 1e voorronde van de Buuttekampioenschappen 2027. Waarom past Blaaskracht zo goed bij dit specifiek evenement van de LVKA (Limburgse Vereniging (van) Karnavals Artiesten)?

Willy: "We zijn inmiddels al vele jaren nauw verbonden aan de LVKA met het Buuttekampioenschap. Als vaste hofkapel verzorgen we al jarenlang de muzikale omligsting van de Finale van het Groot Limburgs Buuttekampioenschap in theater de Oranjerie in Roermond. De basis voor deze samenwerking werd gelegd toen plaatsgenoot Wil Knapen het Limburgs Buuttekampioenschap wist te winnen. In het daaropvolgende jaar kreeg Blaaskracht de gelegenheid om de finale muzikaal op te luisteren. Dat beviel zowel de organisatie als de kapel zo goed dat werd besloten de samenwerking voort te zetten en vast te leggen voor een langere periode."

Ralf: "Behalve bij de finale speelt Blaaskracht ook dit jaar weer bij een van de voorrondes. Het is voor onze kapel een mooie gelegenheid om bij te dragen aan een belangrijk stukje Limburgse cultuur en traditie, terwijl we tegelijkertijd ons enthousiasme voor muziek mogen delen met een breed publiek. Wij zijn dan ook trots op deze langdurige samenwerking en hopen nog vele jaren een muzikale bijdrage te mogen leveren aan het Groot Limburgs Buuttekampioenschap."

Jullie zijn dus ook actief tijdens het carnavalsseizoen. Hoe?

Ralf: "We zijn in de maanden november tot ongeveer februari ook actief voor carnavalsvereniging De Piepkukes waar we o.a. de receptie van de prins en de bonte avonden in ons eigen dorp opluisteren. Tijdens het carnavalsseizoen maken we een uitstapje naar de carnavals- en Nederlandstalige muziek."

Willy: "Dan verandert blaaskapel Blaaskracht weer even in Blaaskracht 11 en trekken we onze carnavalsoutfit aan. Naast echte vastelaovesmuziek brengen nummers als Borsicka of Chodounska (Festwies Polka) ook sfeer bij een carnavals-activiteit. Diverse leden zijn fervente carnavalsvierders en we hebben ook een oud-prins en oud-prinses in ons midden."

Hoeveel optredens verzorgen jullie op jaarbasis? Komen de meeste aanvragen spontaan binnen of moeten jullie zelf hard aan de weg timmeren om de agenda gevuld te krijgen?

Egerländerkapel Die Alpenjäger Klaaswaal zoekt kapelmeester (m/v/x)

Ben jij de muzikale leider die discipline moeiteloos combineert met entertainment? Heb jij passie voor de authentieke Egerländer- en Böhmsche blaasmuziek en weet je een hechte club muzikanten te inspireren? Dan zijn wij op zoek naar jou!

Wie zijn wij?

Egerländerkapel Die Alpenjäger uit Klaaswaal, als onderdeel van de Chr. Harmonievereniging Prinses Juliana. Wij zijn een enthousiaste en ambitieuze Egerländerkapel bestaande uit 21 gepassioneerde muzikanten. Met onze volledige bezetting brengen we de rijke traditie van de Böhmsche blaasmuziek tot leven. Kwaliteit en gezelligheid gaan bij ons hand in hand: we gaan voor een hoogwaardig muzikaal niveau (Topklasse), maar verliezen het sociale aspect en de sfeer nooit uit het oog. We repeteren eens in de twee weken op de vrijdagavond (bij voorkeur). Onze optredens vinden veelal plaats in de weekenden op zaterdag en zondag.

Wie zoeken wij?

Voor onze kapel zoeken wij een enthousiaste kapelmeester die de muzikale kar gaat trekken. Jij bent de perfecte match als de volgende vijf eigenschappen jou op het lijf geschreven zijn:

- Discipline: Je handhaaft een strakke repetitiediscipline met focus op punctualiteit en concentratie. Je bent consequent in het perfectioneren van stemming, timing en de typische Egerländer articulatie.

- Sociaal: Je bent een verbindend leider met een open houding en een gezonde dosis humor. Je versterkt het groepsgevoel, zowel tijdens de repetitie als tijdens de 'derde helft'.
- Educatief: Je beschikt over sterke didactische vaardigheden. Je legt speelstijlen helder uit, weet effectief om te gaan met kleine niveauverschillen en tilt de kapel als geheel naar een hoger plan. En kan het beste uit ieder individu halen.
- Entertainer: Je bent het visitekaartje op het podium. Met jouw energieke en enthousiaste uitstraling weet je de vonk over te dragen op de kapelleden en het publiek en maak je van ieder optreden een feest.
- Organisatorisch: Je denkt proactief mee over de lange termijn en de artistieke koers. Samen met onze muziekcommissie stel je uitgebalanceerde, publieksvriendelijke programma's samen.

Wat neem je mee?

- Aantoonbare ervaring als dirigent/kapelmeester, bij voorkeur binnen de HaFaBra- of Egerländersector.
- Een afgeronde directieopleiding (HaFaBra) of een aantoonbaar gelijkwaardig praktijkniveau.

Ralf: "Onlangs hebben we zelf een kapellentreffen 'Beer, BBQ en Blaosmeziek' georganiseerd in de schutterstent met vijf blaaskapellen. Dit was een van de hoogtepunten van dit jaar. Hier hebben we inmiddels de vruchten van mogen plukken met enkele uitnodigingen voor optredens voor het komend jaar. Dit jaar hebben we ongeveer acht optredens op de agenda met als mooie afsluiter het Ellenthaler Musikantenfest op 7 november dit jaar. Waar we enkele jaren geleden nog actief bezig moesten zijn met het zoeken naar optredens, begint de kapel wel wat meer naamsbekendheid te krijgen en is het deels omgekeerd naar gevraagd worden, wat voor mij als een positieve ontwikkeling voelt."

Waar zouden jullie graag willen optreden?

Ralf: "Graag zouden we meer op willen treden op de 'traditionele' kapellenfestivals, omdat dit toch is waar we het niveau voor nastreven. Maar daarnaast ook de schuttersfeesten in Nederland en België waar we als groep vaak de interactie met het publiek vinden, en we qua repertoire mooi op kunnen aansluiten."

Willy: "Een muziekreis met optreden(s) in het buitenland staat al lang op de verlanglijst. Gezien de leeftijdscategorie van de kapel hebben veel leden op het moment een gezin met jonge kinderen en is dit nu lastig te organiseren. Voor de toekomst blijft dit een mooie wens om ooit samen te beleven."

Met wie kan men contact opnemen voor boekingen of meer info?

Willy: "Voor meer informatie over Blaaskapel Blaaskracht kun je contact opnemen met Ralf Kessels via blaaskracht@gmail.com of kijk op **www.blaaskracht.nl**. Via de website kun je ook doorklikken naar onze Facebookpagina, waar regelmatig actuele berichten, foto's en informatie over komende optredens worden gedeeld."

- Diepgaande kennis van en een warm hart voor de Egerländer- en Böhmsche muziekstijl.
- Beschikbaarheid op de vrijdagavonden (om de week, bij voorkeur) en de weekenden (voor optredens).

Wat bieden wij?

- Een volledige bezetting van 21 gemotiveerde en ervaren muzikanten.
- Een fijne, open sfeer waarin hard werken en gezelligheid elkaar afwisselen.
- Een passende financiële vergoeding (in overleg, afhankelijk van opleiding en ervaring).

Geïnteresseerd?

Herken jij jezelf in dit profiel en wil jij onze kapel naar de volgende 'Schwung' leiden? Stuur dan je motivatie en cv, of eventuele vragen, naar fransdevosjr@live.com t.a.v. Frans de Vos.

De eventuele proefdirectie(s) zullen in het najaar van 2026 plaatsvinden.

OktoberSpass Maasbree

24 oktober 2026

Blaoskracht, Nederweert-Eind

De Breethaler, Maasbree

Die original Maaskapelle, Wessem

Foto: René Beckers

Aanvang 19.00 uur
Zaal open vanaf 18.30
Entree € 10,-

MFA "Hoës van Bree"
Kennedyplein 5
5993 BT Maasbree

 blaaskapeldebreethaler
 info@breethaler.nl

